589

ՏԱՂԱՐԱՆ

եւ գեղեցիկ ՚ի զանազանից բանաստեղ
ծից շարադրեցեալ ՚ի խրախ
ճանս հայոց բարեյարգից
և ճշմարտասիրաց ։

Ժողովեցեալ և սրբագրեցեալ ՚ի
յոհաննիսէ վարդապետէ կոս
տանդինուպօլսեցւոյ .
՚ի փառս մեծա
գոյնս այ

Եւ տպագրեցեալ ՚ի վէնէտիկ քա
ղաքի ՚ի տպարանի Անճելօ
պաւպօնի ՚ի թվին .
ռճլ . յամսեանն
յուլիսի ՚ի տասն .

Տպ. 1681

264.4
1681

Con Licenza de' Superiori.

՚ի թուին հայոց. ռճլ. մայիսի ամսոյ ՚ի. ի̅. աւարտեցաւ տաղարան, այս վայելուչ և գեղեցիկ ՚ի վէնէտիկ քաղաքի. երկամբք և աշխատանօք յոհաննիսի վարդապետիս կոստանդինուպօլսեցւոյ որ տեսանելով զիղձ և զդիտաւորութիս մերոց հայկազունեաց վաճառականաց, կամեցայ ՚ի զանազանից բանաստեղծաց ժողովել զսոյն, և տպագրութ̅բ բազմապատկել և՚ի լոյս ածել ՚ի յզբօսանս նոցին. Արդ որք հանդիպիք սմա վայելելով կամ օրինակելով յիշեցէք միով հայր մերիւ զծնօղս և զազգակիցս և զքէնաւս եղբարս մերս ՚ի ք̅ս̅. նմանաւանդ զջուղայեցի սահրատի որդի զպարոն գասպարն, զջուղայեցի կէրէքէնց գրիգորի որդի զկէրէքուղայն. զագուլեցի կուլնազարի որդի զպարոն նահապետն, զջուղայեցի յոհաննիսի որդի զպարոն եավրին. զջուղայեցի գրիգորի որդի զպարոն ակոբջանն, զջուղայեցի

ա 2 սալա

ալամէնց զ պարոն աղաճատուրն ,
զձուղայեցի պապաճանի որդի զպա
րոն ղուփլին . զձուղայեցի պետրոսի
որդի զ պարոն խաչիկն . զձուղայեցի
ջիհանկիրէնց զ պախոն բարաղամն
զձուղայեցի նիկողայոսի որդի զպա
րոն ա̅ծատուրն . զագուլեցի մարտի
րոսի որդի զպարոն ոսկանն , զագու
լեցի հախնազարի որդի զ պարոն կա
րապետն - զվանեցի դաւթի որդի
զպարոն փանոսն , և զեղբայրն իւր
զսափարն , զձուղայեցի գրիգորի որ
դի ղպարոն առաքելն . զձուղայեցի
նանէնց պարոն յուսէփն , զձուղայ
եցի վարդանի որդի զպարոն ամիր
պէկն . և զայլս , և դուք յիշեսջիք 'ի ք̅ս̅
է այժմ և 'ի միւս անգամ գալստեան
նորին ամէն .

Եւ եթէ շահիցիք ինչ 'ի սմանէ լիցի
այն 'ի փառս և 'ի գովութ̅ի երանու
հւոյ կուսին մարիամու , իսկ եթէ ոչ,
ներեցէք ինձ վ̅ս̅ ա̅յ . ողջ լերուք .

Ցանկ

Ցանկ Տաղարանիս.

Աւետեաց. Աւետիս քեզ. Գ
Աւետեաց. Անեղին տաճար. Դ
Ծննդեան. Հրճուիմք այսօր. Է
Ծննդեան. Ծաղիկ պայծառ. Թ
Ծննդեան. Տունկ անմահութե. ԺԱ
Ծննդեան. Կայր կոյսն. ԺԲ
Ջրօրհնեաց. Ովզարմանալի. ԺԴ
Ջրօրհնեաց. Այսօր ձայնն. ԺԵ
Տեառն ընդառաջին. Այսօր ցնծայ. ԺԶ
Տեառն ընդառաջին. Քս փառաց. ԺԸ
Ծաղկազարդի. Այսօր ցնծան. Ի
Յարութե. Դասքն հրէական. ԻԱ
Յարութե. Նոր ծաղիկ. ԻԴ
Յարութե. Կանայքն արտասս. ԻԵ
Յարութե. Կանանցն կանխ. ԻԶ
Յարութե. Եկեալ մարիամ. ԻԷ
Յարութե. Գոջէր հրեշտակն. ԻԸ
Յարութե. Յայնժամ սիրով. Լ
Նոր կիրակէին. Այսօր նոր. ԼԱ

Համ

Համբարձման. Այսօր անդրանիկ. լբ
Հոգւոյ գալստեան. Ներհիւսես
ցուք. լգ
Հոգւոյ գալստեան. Այսօր մբ. լե
Վարդավառի. Այսօր ցնծայ. լզ
Վերափոխման. Այսօր գաբրիէլ. լը
Վերափոխման. Առաջնաճաշակ. խ
Ածածնի. Եղեալ հարսն. խբ
Ածածնի. Խնկին ծառին. խդ
Գիւտ խաչին. Այսօր եղև. խե
Վերացման խաչին. Ես ձայն. խը
Երևման խաչին. Խաչն 'ի նախ
նումն. խթ
Սրբոյն սարգսի. Վկայից հանդի
սից. ծբ
Լուսաւորչին. 'ի յեղս արևու. ծգ
Ոսկեանց. Սուրբ ոսկի. ծե
Հռէփսիմեանց. Երջանիկ հոգիա
հրաշ. ծէ
Ստեփաննոսի. Գերագոյնք երկ
նից. կ
Մանկանցն բեթղեհէմի. Ար
թունք. կա

Աւէ

Ալէլուայք ծննդեան . Յուանն այ . կգ
Անտոնի . Անձամբք խոնարհ . կե
Առաքելոց և մարգարէից . Պաղատանօք . կէ
Առաքելոց . Ցնծան տիեզերք . կը
Մարտիրոսաց . Անմահ արքայդ . հ
Հայրապետաց . Հայրապետաց . հա
Հայրապետաց . Քաջ հովիւք . հբ
Ծգնաւորաց . Ծգնաւորօքն . հգ
Կուսանաց . Կոյսքն մաքուր . հե
Ի վճարման պտղոյ . Անձնիմ յամ ժամ . հզ
Ջրոց աղբերց . Այդ վայրի . ձա
Խաղողի նգինւոյ . Այնաւաջին . ձգ
Զղջման . Մարախլօրէն . ձէ
Թուչնոց . Տէր յոհաննէս . ձզ
Սիրելեաց . Այսօր զքեզ . ղդ
Աղօթից . Եսեմկորուսել . ղզ
Բարեկամի . Այէն ասէ . ղթ
Մարիամու . Մաքուր տաճար . ճա
Ննջեցելոց . Ես գիտէի թէ . ճգ
Լուսաւորչին . Եսքո սիրուն . ճէ
Ղարիպի . Դու տուննեանուն . ճթ

Թշու

Թշուառութե՟ մարդկան: Ամենա
ռաւօտ. ճժ
Պլպուլի և վարդի. Յետ գնալոյ. ճժբ
վարդապետի. Գթացեալ. ճժե
Մեղաւորի. Զաղէտ եղկելոյս. ճժզ
Մեղաւորի. Ըստ պատկերի. ճժը
Գարնան. Հողմն անուշ. ճի
Զբօսանաց. Յաւուր միում. ճիբ
Զղջման. Առոտս անկեալ. ճիդ
Վարուց մարդկան. Ես ընդ ձեզ.
գոլով. ճիզ

Տաղ աւետեաց կուսին մարիամու ։

Աւետիս քեզ մարիամ զոր գաբրիէլ սկզբնաւորեաց . աւետիս , աւետիս , աւետիս քեզ մարիամ աւետիս .

Բանաւոր տաճար եղէր դու երկնաւոր Թագաւորին , ուրախ լեր , ուրախ լեր , ուրախ լեր կոյս մարիամ ուրախ լեր .

Գեղեցիկ գեղ գովելի գեղեցկաշէն տաճար ամուր . աննման , աննման , աննման կոյս մարիամ աննման .

Դուռն եղեր դրախտին կենաց դուստր իմաստուն մօրն Եւայի . մայր լուսոյ , մայր լուսոյ , մայր լուսոյ

կոյս մարիամ մայր լուսոյ.
Երկնայինհարսն անարատ դու կո
չեցար երրորդութե՟, աւետիս.
Զարդարեալ կոյս սրբութե՟ զքեզ
երանեն ազգ և ազինք, ուրախ լեր.
Երանի քեզ մարիամ զի դու ծնար
զաստուած որդին. աննման.
Ըստ հոգւոյդ միաւորեալ ընդ զօրու
թիւն ըս բարձրելոյն, մայր լուսոյ.
Թափանցիկ լուսով պճնեալ ծագեալ
լցեր ըզ տիեզերս, աւետիս.
Ճ՛ամանեմք քեզ ընդառաջ քան ըզ
ծագելն արեգական. ուրախ լեր.
՚ի յերից մինն առաքեալ եկեալ ՚ի
քեզ բընակեցաւ. աննման.
Լուսափայլ ծագէր ՚ի քէն այն արե
գակն արդարութե՟. մայր լուսոյ.
Խորհուրդ ծածկեալ ՚ի յաւիտ
եանց և՚ի յազգաց հողեղինաց. աւե
տիս.
Ծաղկեցար ծառդ կենաց մեզ բերե
լով զանմահ պտուղն. ուրախ լեր.

կոյս

կոյս կուսից պարծանք եղեր նըզ կա
՚նայս ազատեցեր. աննման.
Հովտաբեր շուշան վայրի ծիրանա
փայլ ոստ արձակեալ. մայր լուսոյ.
Զայնեցեր նզգեցուցեր ըզ Թագու
ցեալն առ Թզենեան, աւետիս.
Ընտայոյն առեալ բաժին ՚ի յերկ
նային ժառանգութեն. ուրախլեր.
Ծուղ եղեր ծառոյն կենաց մեզ բե
րելով զաննմահ պտուղն. աննման.
Մայր եղեր մանուելին քրիստոս ի
քէն գայ ծնանի. մայր լուսոյ.
Յարևելս զմեզ դարձուցեր երկրպա
գուք երրորդութե. աւետիս.
Նոր երկինք և նոր երկիր ՚ի ծըննդ
դեան քո միածնի. ուրախ լեր.
Շողն երկնից ՚ի քեզ ծագեաց արե
գակն արդարութե. աննման.
Ով կարէ բանիւ պատմել ըզ կուսու
թիդ մեծարեալ. մայր լուսոյ.
Չէ պատեհ քեզ զարմանալ որ մայր
եղեր մանուէլին. աւետիս.

Պատմեցաւ մեզ 'ի նախնումն ըստ
Եսայեայ մարգարէին. ուրախ լեր.
Ջահ վառեալ եւտես զքեզ մեծ մար
գարէն զաքարիաս. պ̃ննման.

Տաղ աւետեաց.

Անեղին տաճար, բանին
բարերար, գերագոյն
գովեալ տիրամայր, դու
յամէն լեզուէ. էէէ տի
րամայր որ զա̃ծ ծնար.
Երգեաց գաբրիէլ, զանմեղ մանուէլ,
մարմնացաւ իքէն տիրամայր, 'ի յամ
բիծ կուսէ էէէ.
Թագաւորին մայր, ժառանգորդ
եղեր, 'ի քո միածնէն հայցեմ տի
րամայր, լոյսն իքեզ ծագէ. էէէ.
խնամօք խնամէ, ծածկութիւ ծած
կէ, կեցո 'ի չարէ տիրամայր, հովա
նաւորէ. էէէ.
Ձայնիւրդ ձայնէ, ղամբարամբ

Ճգնութե̄ պահէ տիրամայր, մեզ ա
ռաջնորդէ է է է.
Յորժամ գայ յերկնից Նստեալ դատ
առնէ, շնորհօք զմեզ քաւէ տիրա
մայր ո՛պ վայելէ. է՛ է՛ է.
Ջչարն 'ի մ՛նջ մերժէ, պատուեալ
պսակէ, զջահ լուսոյ վառէ տիրա
մայր, ռահն որ յերկինս է. է՛ է է.
Սոսկալի սրովբէ, վե՛հքան զքրովբէ,
տօնողայս օգնէ տիրամայր, ռամից
ակնարկէ, է՛ է՛ է՛.
Ջյաւ՛ն 'ի մ՛նջ հերքէ. հիւծեալ
պսակէ փրկեա՛ 'ի չարէ տիրամայր
քեզ փառք 'ի յերկրէ. է է՛ է.

Տաղ ծննդեաննքի.

րձուիմք այսօր մեք հա
գեպէս տօնիւս մաջուր
սբ̄ կուսական, զի ծնաւ
փրկիչ մեր տ̄րքս̄, որդի
դաւթի աբրահամու.

Եդեմ դրախտին դուռն բացաւ, ծառն կենաց նոր տնկեցաւ, պտուղ ծառոյն առմեզ տուաւ, քո տղայ մանուկ ծնաւ, աւետիս քեզ արքայ դաւիթ, աւետիս քեզ հայր սբ յովսէփ, աւետիս ծնօղ կուսին մայր մէ աննայ.

Խնդան հոգւով սբ նախահարք, և զուարճանան սբ նահապետք, զոր ասացին կատարեցաւ, ած յերկնից երևեցաւ, աւետիս քեզ մեծ նահապետք, աւետիս քեզ մեծ մարգարէք, աւետիս քեզ երջանիկ մայրդ սառայ.

Աստղն 'ի յերկնից փայլակելով, մոգքն ընդ հովիւսն երգակցելով, զի զոր տեսին վկայեցին, ածն բան էառ մարմին, աւետիս քեզ մոգք և հովիւք, աւետիս քեզ յայր եմսուր, աւետիս կոյսդ որ ծնար զքն յայրին.

Տէր մեր յերկնից խոնարհեցաւ, յայրն

աղքատաց իջեալ ծնաւ, անբան ան
ձինքս իմաստնացաք, զհայն 'ի մօրոյ
ճաշակեցաք, աւետիս ձեզ աղքատք
հոգւով, աւետիս ձեզ հաւատա
ցեալք, աւետիս դստերց վերին ըն
սիոնի.

Այսօր բերկրին մարմնով երկրի, որք
Թագաւորեն յաշխարհի, եւ քահա
նայք պարեն խնջոյս, մաքուր ման
կամբ եկեղեցւոյս, աւետիս ձեզ մեծ
Թագաւորք, աւետիս ձեզ սբ̃ քահա
նայք, աւետիս արքայածին մօր սբ̃
կուսին.

Տաղ ծննդեան.

Ծաղիկ պայծառ ծովային,
եւմարգարիտ մեծագին,
ծնար զորդին միածին,
որ ըզբնութիւն մարդ
կային, նորաստեղծեալ
վերստին, նորաստեղ
ծեալ վերստին,

Մեծ

Մեծ Թագաւորքըն սաբայ, Թարսի
հնդկաց արաբայ , ոսկի կնդրուկ և
հալուայ , եկեալ բերին քեզ ընծայ ,
եկեալ բերին քեզ ընծայ .

Երկրպագեալ սբ̅ կուսիդ , ամ՛նօր
հնեալ ծընողիդ, որ ծնար ա՛նգին մար
գարիտ , մարմնով զա̅ծ ճշմարիտ ,
երկնաւորաց բաղձալիդ . երկնաւո
րաց բաղձալիդ .

Նախ մրգարէն եսայի, զքեզ կոյս ծա
նոյց աշխարհի, զա̅ծ ետես քեզ որդի,
ևզքեզ ծնօղ ստեղծողի , կաթնամա
տոյց արարչի, կաթնամատոյց արար.

Զք̅ս որդին միածին, մարմնով 'ի գիր
կըս կուսին , ջամբեցեր զկաթ ծնո
ղին , որ ա̅մ հողածնի տ̅ր և արքայ
երկնային , տ̅ր և արքայ երկնային .

Մեր նախահօրն խնդիր , խոնարհե
ցար և եկիր , երեսս անէմ քեզ մոխիր ,
Ճանապարհիդ որ եկիր , երկինք յայ
տնեալ 'ի յերկիր , երկինք յայտնեալ
'ի յերկիր .

Տաղ ծննդեան .

Տունկ անմահութե՛ բողբո ջեցար ս̄բ կոյս , ծաղկա բեր ծնար , զանմահ պտուղն յս̄ .

Էդեմ շնչական , կենաց պտուղ ս̄բ կոյս , 'ի քէն ծագեցաւ , Նոր արեգակն յս̄ .

Բամից արքային մայր եծնօղ ս̄բ կոյս դու ծնար մ̄րմնով , զանձառն ած̄ յս̄ .

Անթառամ ծաղիկ Նոր յայտնեցար ս̄բ կոյս , զհայրածին ծաղիկ բողբոջե ցեր զյս̄ .

Թամիկ մայրն եւայ քեւ ցնծացաւ ս̄բ կոյս , զի ծնար ցնծուի̄ արարածոց զյս̄ .

Անեղին տաճար եառագաստ ս̄բ կոյս , հին աւուրցն 'ի քէն , Նոր մար մնացաւ յս̄ .

Վ.ն կատարեցաւ կամք արարչին ս̄բ

կոյս ,

կոյս, զը̃նութիս ազատեաց, քև արար իչն յմ̃.

Երկնից արքային մայր եւ ծնօղ սբ̃ կոյս մանուէլն այ̃ քև մարդացաւ յմ̃.

Աստղն լուսափայլ ցուցար մոգուց սբ̃ կոյս, և 'ի գիրկս քոյս բազմեալ մանուկն յմ̃.

Լեառըն զմռսեայ անուշահոտ սբ̃ կոյս, բըղուր կնդրկի, 'ի քէն ծնաւ յմ̃.

Սբ̃ հարսն անեղին դու կոչեցար սբ̃ կոյս, զիւր սբ̃ միածինն մարմնով ծը նար զյմ̃.

Տաղ ծննդեան.

Կայր կոյսն 'ի յայրին, կայր և երկնանայր, կամէր ծնանիլ, զկենանս ազգի մարդկան.

Կոյսըն ծնանէր, զկենանս ազգի մարդկան, զնա կէցն հօր զեկեալ, կենսատու փր կիչն.

կայծակնատեսիլ, կարմրացեալ ամ
պոյն, կացեալ սիւն լուսոյ, կանգ
նեալ ՚ի յերկնուստ.
Կարևոր խմբիցն, կանչէն ՚ի յերկ
նից, կենարար ծնաւ, կեցուցիչ մարդ
կան,
Կերպ մի ՚ի գնդէն, կարգ մի ՚ի թուէն,
կանչէն առ հովիւսն, կարևոր կոչ
մամբ.
Կրկնեալ առ Նոսա, կրթական մտօք,
կարևոր կերպիւ, կանխեաց ՚ի բար
ձանց.
Կոչէր խորհրդով, կարապետին մայր
կաքաւէր կքով, կարևոր պատուն.
Կորուսեալն եւս, կողոպտեալ կե
նօք, կանգնեցաւ ՚ի վեր, կայր մտօք
առ կոյսն.
Կոչկոծեալ ժտիւք, կորամփիտ ան
ձամբ, կանգնեցաւ ՚ի վեր, կուսին
խոնարհեալ.
Կարմրացեալ այտիւք, կապուտակ
շրթամբք, կոծոպեալ հերով, կայ
թեր

Թէր արտասուօք.
Կողկողեալ կերպիւ, կարկառեալ զբազուկ, կրծէր զաստամունս, կոծերյոյժ զկուրծս.
Արդօրհնեալէ հայր, և որդին միածին, հոգին ճշմարիտ. փառք յաւիտեանս ամէն.

Տաղ Ջրօրհնեայն.

Ո՛վ զարմանալի խոր հուրդ այս մեծ յայտնեալ, արարիչն ա̅ծ ՚ի յորդանան եկեալ.
Կամեր մկրտիլ ՚ի ծառայէն իւրմէ, չառնոյր կարապետն ըզմկրտիլն ՚ի յանձն.
Յորդանան լուեալ փախստական դառնայր, վտակ առ վտակ պատգամաւոր լինէր.
Գետ մի զարհուրիր քո արարիչն եմ ես, եկեալ մկրտեմ ևլուանամ ըզմեղս.

Յմ̃ յառաջեաց մ̃ծութբ̃ն 'ի ջուրն, հա՛նդերձ յովհա՛ննու յմ̃ 'ի գետն եմուտ.

Երկինք պատառձեալ ձայն 'ի վերուստ իջեալ, ձայն հօր 'ի բարձանց որ վկայեաց որդւոյ.

Դա է իմ որդի ընդ որ հաճեցայ ասէ, դըմա՛ լուարուք որդիք մարդկա՛ն ձայներ.

Աբ̃ հոգին իջեալ աղաւնակերպ տեսլեամբ, յայտնեալ ցուցանէր զփառակից հօր զորդին.

Արդ օրհնեալ է հայր, եւ համագոյ որդին, հոգւոյն ճշմարտի փառք յաւիտեանս ամէն.

Տաղ ջրօրհնեաց:

Այսօր ձայնն հայրական յերկնից իջեալ հաճոյակա՛ն, սիրեցելոյ որդւոյ վկայ, այ յորդորէ գետ յորդորէ գետ յոր դանան

նան աւետաւոր ձայնիւ երգէր մեծ
կարապետըն յոհաննէս .

Այսօր սբ հոգին իջեալ աղաւնա
կերպ անիւթեղէն հրեղէն լեզուօք ,
յայտնեալ 'ի քեզ սբ յորդանան , այ
յորդորէ գետ յոր.

Այսօր ցնծացաւ զաքարիաս քահա
նայիւք և զուարճացան եկեղեցիք
հեթանոսաց , այ յորդորէ .

Այսօր կարապետն յովհաննէս խայ
տայր ցնծայր տեսանելով զած որ
դին իջմամբ 'ի ջուրս , այ յոր .

Տաղ տեառն ընդառաջին .

Այսօր ցնծայ եկմ , և զու
արճացեալ պայծառա
նայ , ընդ գալուստ ած
որդւոյն , քառասնօ
րեայ 'ի տաճարին .

Սիմեոն սբ ծերունին , հոգւովն
եկեալ 'ի տաճարին , անդ սպասէր

մա

մաքուր կուսին, նորածին Թագա-
ւորին.
Վառանօրեայ մանուկ եմուտ, փա-
ռօք լցաւ տունն հայրենին, գըրգե-
ցաւ եէմ, ջահ ընկալեալ ելընդա-
ռաջ.
Օրինադիրն իլի, 'ի կատարումն էկն
օրինաց, նանկարօտ ըն մաքրութե,
մաքուր ընծայս մատուցանէ.
Առընկալեալ բաւնայր 'ի գիրկս
զանսպարագիրն յարարածոց, նաղա-
չէր նպաղատէր, կողկողագին աղեր-
սանօք.
Տր արձակեա զքո ծերունին, 'ի կա-
պանաց մեղաց իմոց, որ զկայ առին
հետևեցին, ըստ հրամանաց հոգ-
ւոյն սրբոյ.
'Ի վաղնջուց ժամանակէ, ակն ու-
նէի քո գալստեանդ, նարդ տեսի ա-
ջօք իմովք, զբաղձալիդ հոգւոյ իմոյ.
Տր արձակեա զքո ծերունիդ, 'ի կեն-
ցաղոյս իմ ծերութե, զի ես գնամ առ

նահապետսն, տամ զաւետիս քո
ծննդեանդ.

Որ արձակիչդ ես կապելոց, և ճշմա
րիտ ակնունողաց արձակեա՛ դու
զմեզ ՚ի կապից, ՚ի փառս քո մարդե
ղութեդ.

Տաղ Ծն̄ ընդառաջին.

Քս̄ փառաց Թագաւոր, այսօր եկեալ յըն, ծայ
ումն, կատարելով նա զօ
րէնս, քառասնօրեայ
գալստեամբն.

Զոր մարգարէն եսայի յառաջագոյն
գուշակեաց, յերուսաղէմ քաղաքի,
սիմէոնի ծերունւոյն.

Ած̄ային հրամանաւն, կայր ծերաց
եալ ՚ի տաճարն, ոչ տեսանէր նա
ըզմահ, մինչև տեսցէ նա զօծեալ.

Բարբառ եղև գալստեան, և ահա
ցին որոտման, տաճարապետնքն̄,

որ

որ յընծայումն էր էկէալ.
Տարփողելով հրեշտակին, ձայնէր ՚ի մէջ գիշերին, զարթիր զարթիր դու զարթիր, էմ̃ դու զարթիր.
Ուրախութ̃ ցնծութ̃, զմանկունս քո դու զարթո, մեծապայծառ ցնծութ̃, փրկչին էլէք ընդ՚առաջ.
՚Ի գիրկս առէալ ծէրունին, զմ̃ծ որ դին և ասէր, մեծ աւէտիք էն այսօր տիէզէրայն ամէնի.
Մեծաւէտիք էն այսօր հայրապէտայն ամէնից, մեծ աւէտիք էն այսօր քահանայիցն ամէնից.
Մեծաւէտիք էն այսօր, առաքէագայն ամէնից. մեծաւէտիք էն այսօր թագաւորայն ամէնից.
Մեծաւէտիք էն այսօր ժողովրդոցն ամէնից, մեծաւէտիք էն այսօր քրիստոնէիցն ամէնից.

Տաղ ծաղկազարդի.

Այսօր ցնծան արարածք,
խրախճանապէս օրհ
նութբ̅. երկինք և երկիր
պարառեալ ծափս ծա
փի հարկանեն.
Հոյլք ամենայն կենդա
նեաց, վերնականիցըն բնութեց
նոյնն և մարդկան պետութեց, համ
դերձ ստորնայնոց դասուց.
Գառնանաշարժ յարութբ̅, որոտ
ընդ ոստ արթնութբ̅. հովիտ ալեօք
ըն ցնծայր, կարկաչահոս վտակօք.
Այսօր 'ի լեառըն սիոն նարդոսն ըղ
հոտն իւր բուրեաց, վարդ վառ 'ի
վառ երփն 'ի ջուն, յորդան կարմիր
մանուշակ.
Լեառն ցնծայ ձիթենեաց, ծառք
և ծաղկունք և շուշանք, ըզ մեսիայն
օրհնէին, փոքրիկ հօտն պետրոսին.

Ցնծայ հրձուի քոյրաստան, յերրոսաղէմ քաղաքի, ելեալք ընդդէմ որ հնէին, այն որ փրկեաց զնախահայրն.

փողոյ հնչմամբ օրհնութք, ոսկիաձոյլ բաղձանօք, արծաթափայլ սրտիւ, զմեր կենարարն օրհնեսցուք.

Օրհնեալ որ գաս թագաւոր, որ դի գաւթի հօր մերոյ, խաղաղութի յերկինս, փառք ՚ի բարձունս այ.

Տաղ յարութե.

Դասքըն հրէական, էին պահապան, ու՞ք գերեզմանին որ եդաւ, մարմին անմահն.

Քահանայքըն չար, եդին զմաստն եհար, եթէ անհնար որ չկայր, գողանալոյ ճարիւղաբերքն եկին, զխունկս անուշս

քերին , ողբալով լային պարառեալ
շուրջ գերեզմանին .
Տեսեալ ահագին , զհրեշտակն 'ի
վիմին , որ ձայնէր նոցա զի խնդրէք ,
զմեռեալ կենդանին .
Դարձան նեկին , կանայք սիրելին ,
աւետիս տային պետրոսի , ընկե
րաց նորին .
Զեզ մեծ աւետիս , յարեաւ կենդա
նին , յիսուս միածինն որ անմեղ , վի
րաւորեցին .
Յարուցեալ վիմին , սիմոն պետրո
սին , յոհան սիրելին փութապէս ,
անդ հետևեցին .
Մտեալ պետրոսին , 'ի գերեզմանին ,
տեսեալ զարմանայր զվարշամակն ,
առանց մեռելին .
Աշակերտն յոհան , որդին որոտման ,
տեսեալ զվարշամակն և զկտաւն ,
ունայն 'ի մարմնոյն .
Դարձան և գնային , անդ ուստի
եկին , բայց մարիամն անդ կացեալ ,
լայր

լայր ողորմագին ։

Զայն բարձեալ նորին մագդաղենա
ցին, տեսեալ զմիածինըն կայեալ 'ի
մէջ պարտիզին.

Ով պարտիզապան, ասա ուր տա
րան, զյիսուս կենդանին որ կարծեմ
թէ դուես նման.

Մի լար մարիամ, եսեմ կենդանին,
յս̅ միածինն որ 'ի խաչն իսկ բևեռե
ցին.

Մի լար ով դու կին, ես եմ միածինն,
էկ և տես զտեղին զոր խոցեաց,
ազգն իսրայէլին.

Մի լար ցաւագին, յարեաւ կենդա
նին, մեռեալն 'ի խաչին զոր ասաէն
գերեզման եդին.

Դարձիր և ասա, պետրոսին որ գնաց,
զմեր տէրն տեսաք որ գնաց, 'ի գալի
լիա.

Տաղ յարութե՟ :

Նոր ծաղիկ պայծառ ցուցաւ, այսօր ՚ի նոր գեր եզմանէն.
Երկնազարդ հոգւոյն տունկք, կանանչայան կենդանութ՟ե.
Րէննական լուսոյ սաղարթք, ՚ի հոգւոր դարնան փթթեալք.
Սիրով մեռեալըն վ՟ս մեր, յարոյց ընդ իւր զանկեալ բնութիս.
Երևեցաւ լոյս յարութե՟ն, ՚ի խաւարի ստուերաց մահու.
Սաւառնացեալ սեր ովբէին, նըս տէր փայլմամբ վերայ վիմին.
՚Ի ձայն քաղցրիկ փողէր կանանցն, յարեաւ խաչեալըն յիսուս ա՟ծ.
Եկայք տեսէք ըղ գերեզմանն, յաս տուածային մարմնոյն ունայն.

Տաղ

Տաղ յարութե՟.

Սա՛նայքն արտասուօք լայի՛ն, զբարձօղն արտասուաց, զմեռելոյ կե՛նդանատուն, որպէս ըզ մեռեալ.

Անմահ իւղ թափեալ անուն, զիւղս անուշս բերին, կըն դրուկ եղմուռ հալըլէ, կե՛նսատու փրկչի՛ն.

Թաղեալըն մարմնով յերկրի, զմահ մեռուցանէ, անմահըն մեռաւ վ՟ մեր զի զմեզ յարուսցէ.

Ուստի եզուարթունք իջեալ, լուսափայլ ծագմամբ, խնդութե՟ տայի՛ն մարդական, զաւետիս կե՛նաց.

Ղամբար լուսափայլ վառեալ, ՚ի վերայ վիմին, մեռօրէն պակեան յահէն, դասք պահապանաց.

՚Ի բայց մերկացեալ զերկիւղ, խնկա

բեր

բեր կանանց , աւետեաց քարոզք եղէն , սբ̄ աշակերտաց .

Կարօտ անձկալի սիրով , պետրոս յարուցեալ , սիրեցեալ ըն յոհաննէս , արագ ընթացեալ .

Ընդ այն ՚ի մարմնոյն տեսին , ըզ սբ̄ գերեզմանն , հիացեալ անդրէն դարձան , առ իւր համադասսն .

Սրտիւ անձկալեաւ փառեալ , ՚ի սէր սիրելոյն , զղձայլին աչօք տեսեալ նոյ ճանաչեալ .

Տաղ յարութե̄ .

Կանանց ըն կանխեալ , եկին ՚ի գերեզմանն , զիւղս անուշս բերին ՚ի յօծանել ըզ տր̄ն .

Ողբալով նստեալ շուրջ ըզ գերեզմանաւն , լային արտասուօք , ըզ կենդանին յիսուս .

Սլացեալ սերովբէն , սաւառնա
ցեալ նստէր , ՚ի վերայ վիմին, ոսկիա
փայլ թեւօք .
Տրոհեալ անձկալին , խանդաղատեր
սիրով , ձեզ մեծ աւետիս , այսօր յա
րեաւ ք͞ս .
Աստ տեղին ուր կայր , գնացէք աշա
կերտեալք, աւետեցէք ; ըզ յարու
թի͞ ըն տ͞ն.
Նախ պետրոս գնացեալ , և յոհան
նէս զկնի , գըտին զվարշամակն , հա
ւատացին ջանին .
Դարձան խնդութե͞ , յոյժ խնկաբեր
կանայքն , ետուն աւետիս, ցրուեալ
աշակերտացն .

Տաղ յարութե͞ .

Եկեալ մարիամ, մագդա
ղենացին, յայն առա
ւօտին , միաշաբաթին.
Մտեալ և տեսին , զտէ
րունեան տեղին , զի
ոչ էր

ոչ էր մարմինն, 'ի գերեզմանին.

Արտասուօք լային, հառաչմամբ սրտին, ունայն ի մարմնոյն, յիսուսի փրկչին.

Տեսեալ զբաբունին, 'ի մէջ պարտիզին նկարծիս՝ առ ին, այն պարտիզպանին.

Հարցեալ մարիամն այն պարտիզպանին, եթէ դու բարձեր, ասա՛ ուր եդիր.

Տեսեալ բաբունին, զարտասուս նորին, ձայնեաց զմարիամ, զի լաս կենդանին.

Յայնժամ մարիամ, ծանեաւ զկենդանին, և դիմեաց 'ի յոտս, փափաքմամբ սրտին.

Տաղ յարութե͞.

Գոչէր հրեշտակն առ վիմին, վ͞ս յարութե͞ յիսուսին, կանայք դուք զի զարհուրէք, լալով խնդրէք զկենդանին.

Բաբունյաթոռ հօր բազմեալ, Նա 'ի
խաչին բարձրացեալ, ում ընդ մարդ
ծարաւեալ, զջուրն գինեաւ ընդ
մայլեալ.

'ի տապանի տըքնեցաւ, արթուն
բնութի ըստացաւ, ում նմարդ ծա
նուցաւ, մեզ փրկութի յայտնեցաւ.

Գովեալ գնտին պետրոսեան, տալ
աւետիս յարութե, գալիլեայ եր
սահման, անդ էր եղեալ տր պայման.

Որ չար այսոցըն սաստեաց, զիշխան
մահու հալածեաց, զկերեալ հոգին
ազատեաց, աւանդ բարեաց պար
գևեաց.

Բաբունք բանին հաւատով փութա
ցարուք մեծ յուսով, զտրն տեսէք
անդ սիրով, մխիթարէ զմեզ հո
գւով.

Տաղ

Տաղ յարութե̅.

Յայնժամ սիրով տիրական, լցեալ կանանց խնդութե̅բ, գան առ պետրոս յունանեան եւ սիրէցեալ ըն յոհան.

Պատմեն զտեսիլն ահագին, ըզ լուսափայլ հրեշտակին, որք աւետեօք գոջէին եթէ յարեաւ կենդանին.

Ձեպեալ յընթաց ըս վիմին, 'ի գերեզմանն անմահին, եւ յառաջեալ սիրելին, խանդաղատէր 'ի վիմին.

Անդ 'ի տեսիլ խոնարհեալ, գերեզմանին լուսընկալ թափուր զկտաւս ըն տեսեալ, եզ վարշամակըն ծալեալ.

Անեղանմահ հօր բանին, մահուամբ ըզ մահ լուծողին, ընդ լուսափայլ հրեշտակին, փառըս տայցուք անմահին.

Տաղ

Տաղ նոր կիրակէին.

Այսօր նոր արև հարեալ, 'ի նորահրաշ արեգակնէ, 'ի նորահրաշ արեգակնէ.
Այսօր նոր շուշան ծաղկեալ, 'ի նորատունկ բուրաստանէ, 'ի նորատունկ.
Այսօր նոր վարդ վառեցաւ, լոյս 'ի վերինն երուսաղէմ, լոյսն.
Այսօր նոր մեզ յարութի, 'ի նորոգումն յաւիտենին, 'ի նորոգումն.
Այսօր նոր մեզ առաւօտ, մեծի աւուր ընդ նորոգման, մեծի.
Այսօր նոր երգով գոջէր, հրեշտակապետն ընդ գաբրիէլ, հրեշ.
Զարդարեցաւ եկեղեցի, եզուար
Ճայցաւ քաղաք դաւթի.
Զի թէ կտաւք ընդ խօսէին, և վաղշամակն աղաղակէր. նվար.

Տր̄ յարեաւ աստուած յարեաւ, քրիստոս յարեաւ ՚ի մեռելոց. քրիս.

Ուրախասցիր եկեղեցի, ընդ յարութի̄ ըն̄քի. ընդ յարութի̄.

Հօրն փառք որդւոյն պատիւ, ևն̄ք հոգւոյն այժմ յաւիտեան, ևն̄ք.

Տաղ համբարձման.

Այսօր անդրանիկ հօր միածին որդին, յերկինս սլլանայ ադամային կերպիւ.

Ելեալ ՚ի բարձունս գերեաց ըզ գերութի̄, առեալ ըզ աւար բաշխեաց պարգևս մարդկան.

Զերամս արդարոց ընտրեցելոց պարուց, ածեալ ՚ի յերկինս ՚ի յօթևանըս հօր.

Աքանչացեալ վերնոց հոգեղինաց զուարթնոց, ասէին ցմիմեանս ով է

ար

արքայութ փառաց։
Գոջեալ ստորնայնոց առ բարապանս դրանց, համբարձէք իշխանք ըզդրունս ձեր ՚ի վեր.
Սա ինքն է հզօր տէր թագաւոր փառաց, հզօր զօրութեամբ կարօղ պատերազմի.
Եղեալ յեդոմայ գայ մըտանէ ՚ի փառս, հարեալ ըզ հնձան ներկեալ ըզ ծիրանին.
Նստի ընդաջմէ աստուծոյ հօր իւրոյ. գոլով էակից և համագոյ նմին.

Տաղ հոգւոյ գալստեան.

Սեր հիւսեսցուք զքաղցր եղանակ. վայելչահիւս երից անձանց, ծընողին ևծնիցելոյն, ևբխեցելոյ սրբոյ հոգւոյն.
Երից դիմաց միոյ բնութէ, հօր և որ

դւոյ և ս̃բ հոգւոյն , որոյ աթոռք են քերովբէք , ևվեց թևեան գովեն սրովբէք .

Հիւսեն զերիս մի տ̃րութ̃ի , յորոց ծանեաւ եկեղեցի, յոր հաստատեալ երկրպագէ . և ձայնակցեալ փառաբանէ .

Տ̃ր և ա̃ծ զհայր քարոզեմք , զորդի ը̃ն հօր փառաւորեմք , զհոգին նոցին բղխումն ասեմք, անհաս գոլով ՚ի մէնջ պատուեմք .

Ղօղեալ խորհուրդ երրորդութ̃ե , ՚ի յերկրայնոցս անքննական , լիցին հաւատք մեզ բաւական , ՚ի փրկութ̃ի մեր հոգեկան .

Մանկունք վերինըն սիոնի , առէք քընար և տասնաղի , սրբազանից ըն միաձայն , տուք օրհնութ̃ի քրովբէական .

Տաղ հոգւոյ գալստեան.

Այսօր սուրբ հոգին աստուած եկեալ յաշխարհս, յաշխարհ ըս հնչեալ զձայն որոտման մեծի.

Մեծի առեալ հնչեալ բարբառ. յերկնից, երկնի ներկրի զնոր նորոգումն ազգեր.

Ազգեր յառաքելոցն լոյսն ՚ի հրեղէն լեզուս, լեզուս բաժանեալ հուր կենդանի արբին.

Արբին ըզբաժակն յանմահական այգւոյն. յայգւոյն էական որ ՚ի խաչին ճմլեալ.

Ճմլեալ յառաքելոցն ուրախութեան զմայլումն, զմայլումն երկնային մատռուակէր հոգին.

Տաղ վարդավառին.

Այսօր ցնծայ լեառըն Թափօր, և զուարճանայ մեծն Ահերմոն, քանզի լոյսն աստուածային այսօր ծագեաց յայն ս̅բ լերինն, այ ցնծայ ցնծայ ցնծայ, լեառն Թափօր և զուարճանայ.

Այսօր Թափօր լեառն ուռճացեալ, լուսատեսիլ ծաղկամբ լցեալ. քանզի յՔ̅ մարմնով ծաղկեալ, և զադամայ փառս ըն ցուցեալ, այ ցնծայ.

Այսօր շողէր շուշան հովտին, և շող շողէր դէմ արևին, քանզի ջուրն աստուածային, իջեալ ցօղէր այն ծաղկոցին, այ ցնծայ.

Այսօր մեծ վարդըն վառեալ, կարմրագոյն լուսով փայլեալ, կանանչ դեղնով գունաւորեալ, ապա զպայ

ծառ

ծառ լոյս ըն ցուցեալ, այ ցն.

Այսօր վարդն անուշահոտ, բու-
րեաց ընդ հոտն աստուածային,
փթթեալ հասայն երեւնամին, յայտ
նեաց զծածուկ լոյսն 'ի մարմնին,
այ ցն.

Այսօր լուսինն ընդարեգական, եւաս
տեղաց պարքն ա̃մ, տեսին զյս̃ ար
փիական, իւրեանց լուսոյն նուաղե
ցան, այ ցնծայ.

Այսօր պետրոս յակոբ յոհան, հետ
քի 'ի լեառն էլին, լուան զբարբառ
ըն հայրական, դա է որդի իմ սիրա
կան, այ ցնծայ.

Այսօր մովսէս մեծ մարգարէն, էկն
'ի Թափօր մերձ 'իյորէն, առեալ ընդ
տախտակ ըն քարեղէն, խօսէր զէլ ցն
բացատրօրէն այ ցնծայ.

Այսօր եկեալ մեծն եղիայ, այն որ
եկեալ 'ի քորեբայ, եղաւ անեալ եր
կրպագէր, քս̃ մ̃ծ ընդ մեսիայ. այ
ցնծայ.

Այսօր հոգին յամպն երևեալ, իւր էակցին հովանացեալ, ճառագայթ Թիւք փրկիչ յայտնեալ առաքելոց գունտն հիացեալ պյ ցնծայ.

Այսօր հայր յանպոյն ձայնեալ, իւր միածնին վըկայ եղեալ, դա է որդի իմ մարմնացեալ, հոգւով 'ի դմա եմ հաճեցեալ. այ անծայ.

Տաղ վերափոխման.

Այսօր գաբրիէլ հրեշտա կապետն եկեալ, բեր եալ զբրաբիոն պսակ յաղթօղ կուսին.

Այսօր կոչելով առ բո լորիցըն տրն, զտաճար բարձրելոյն նզբնակարան բանին.

Այսօր հրաւիրմամբ հոգւոյն ժողո վեցան, դասք առաքելոցն նիմաս տուն կուսից.

Այսօր խոնարհեալ անմարմնական դա

դասուք, միածին որդին առնուսու-
թեց ըն մայրն.

Այսօր աւանդեալ ըզ մաքրական հո-
գին, փայլակնանման վերամբար-
ձեալ վեհիցն.

Այսօր ամփոփեալ ըզ սրբամնեալ
մարմինն, ծածկելով յերկրի զանա-
պական ըզ գանձն.

Այսօր երկնայնոց խմբից ըն պար-
առեալ, եղանակէին շուրջ ըզ գերեզ-
մանաւն.

Այսօր փոխադրեալ 'ի զգայական
քնութեց, զ մարմին ըն մաքուր յի-
մանալի խորանս.

Այսօր ընծութեք երկնաւորաց դա-
սուց, համուղեկցէին կուսին երթալ
յերկինս.

Այսօր շնորհեցաւ բժշկութեց սլար-
գն, պատկեր տիրամօրն լուսազար-
դեալ յերկինս.

Տաղ վերափոխման.

Առաջնաճաշակ պտղոյն, մահուան առաջին մարդոյն, եղեր անիծից լուծիչ, մայր մանուէլի սբ̃ կոյս.

Բանն որ ՚ի հօրէ էր լոյս, իջեալ ՚ի յերկնից մեզ լոյս, ՚ի քէն մարմնացաւ սբ̃ կոյս, մայր.
Գանձ անապական սբ̃ կոյս, կենաց ապաւէն ևյոյս, սրովբէ հողեղէն ևլոյս, մայր.
Դուռն արևելեան դրախտին, ծագող միածնին բանին, ով դու վեհագոյն երկին, մայր.
Երգեր գաբրիէլ ձայնիւ, զայս բանս ասելով հրաշիւ, կոյս դու յղասցիս շնորհիւ, մայր.
Զծնեալն ՚ի հօրէ անճառ, շնորհօք սբ̃ հոգւոյն ծնար, մարմնովն որ
՚ի

'ի քէն էառ, մայր.

Է̃ն արարչակիցըն հօր, 'ի քէն մար մնացաւ այսօր, ցնծայ հերմոն եւթա փօր. մայր.

Ընտրեալ շառաւիղ լուսոյ, հարս ըն փեսային սրբոյ, պարծանք համայ նից կուսից, մայր.

Թագ արքայական կազմեալ, նախ նոյն ադամայ շնորհեալ, դու փառք եւայի բերկրեալ. մայր.

Ժառանգ աւետեաց ուխտին, հօրն աբրահամեան զարմին, 'ի քեզ կատա րեաց հոգին, մայր.

'Ի սրովբէախումբ սեռից, միշտ օրհ նաբանեալ ձայնից, քեզ փառք յամե նից գոյից, մայր.

Լոյսն որ 'ի հօրէ ան մայր, ի քէն մար մնացաւ ան հայր, ըզ մեղս ադամայ բառնայր, մայր.

Խորհուրդն որ ծածկեալ յազգաց, Է̃ն ա̃ծ 'ի քեզ յայտնեաց. շնորհօք ա̃բ հոգւոյն փառաց. մայր.

Ծառ

Ծառ դու կենսաբուխ պտղոյն, ան
կեալ 'ի բնութե մարդոյն ; կեանք
մահացելոյն նախնոյն . մայր .
Կոյս անհամեմատ բուսեալ, սրբոց վե
հագոյն եղեալ . հարսն երկնաւորին
կոչեալ . մայր .
Զայն ամովսածնին գոչերն նա զքեզ
կոյս և մայր ասէր, ամպ թեթևագին
ձառէր, մայր .
Ղամբար համասփիւռ լուսոյ, վառ
եալ 'ի հոգւոյն սրբոյ, հերքիչ մա
հաբեր մրթոյ . մայր .

Տաղ առ սբ ածածինն .

Սղեալ հարսն անմահին,
երկնաւոր արքային,
առ ագաստ անձառին,
մարիամ լուսածին .
Ռամք զօրաց ըն վերին,
սիրովքո ըղձմայլին,
բաղձանօք կարօտին, և յաւէտ փա
փաքին .

Գերագոյն գահ կազմեալ, տաճար
սբ̃ մորայեալ, յոր ա̃ծ ըն բազմեալ,
թսկուհի երանեալ.
Իքէն սիրով հայցեմ, արտասուօք
աղէրսեմ, ցաւագին պաղատիմ,
նայել յիս աղաչեմ.
Մոլորեալ թափառիմ, որսողէն տա
գնապիմ, բարեխօս զքեզ ունիմ,
կոյս մաքուր յաղագս իմ.
Օձին յոյժ չարաթոյն, ապաւէ
միշտ իմ հոգւոյն. կարէվէր խոց ըզ
նոյն, ողորմեա անկելոյն.
Վարանեալ տատանիմ, գաղտնի
նետիւք զինիմ, աղաչեմ սրբուհի,
սատանեցի սուզեսցի.
Սոսկալի յօր ելից, յորժամ զկեանս
այս թողից, աղաչեմ կոյս ամբիծ,
փրկել զիս 'ի տուժից.
Ի յօդոց յայս չարէ, խաւարէն իշխա
նէ, հոգիս իմ սարսափէ, օգնական
զքեզ կոչէ.
Ապաւէ մեծ ատենին, գալստեան
միա

մխածնէն , աղաչեմ տէրամէն , մէջ Նորդ լէր դատողին .

Երևէլ լոյս փառաց , պարակից էր ջանկաց , միշտ օրհնէլ զբանն ա͠ծ , անսահման պարագայց .

Տաղ առ սբ ա͠ծածինն .

Ընկին ծառ ին նըմանես , պտուղ դու քաղցրահամես , զբարի պտուղ բերեալես , ա͠ծածին մեղայ քեզ .

Դու հողանիւթ սրովբէ ես , հարսն 'ի յերկրէ յերկինս ես , զա͠ծ մարմնով ծընեալես , ա͠ծ .

Դու յորդառատ աղբիւրես , ծարաւելոց արբումնես . մեղաւորաց քաւիչ ես . ա͠ծ .

Դու լուսեղէն տաճար ես , ոսկիապատ խորան ես , դու մարգարիտ անգին ես , ա͠ծ .

Դու

Դու անթառամ ծաղիկ ես, փունջ մանուշակ ազնիւ ես, վարդի նման հոտովես. ա̅ծ.

Դու ոսկեղէն սափոր ես, մանանայիւ լցեալ ես, դու գաւազան ծաղկեալես, ա̅ծ.

Դու լուսեղէն խորանես, քան ըզլուսին պայծառ ես, արեգական ըն մայրես, ա̅ծ.

Եդեմ դրախտին նման ես, քաղցր պտուղ բերեալես, մահու պտղոյն լուծիչ ես. ա̅ծ.

Ի սրովբէից օրհնեալ ես, ի քրովբէից գովեալես, մեզ բարեխօս կոյս ես. ա̅ծ.

Տաղ գիւտ խաչին.

Սսօր եղև գալ դշխոյին, մօր արքային ինքնակալին, այն հեղինէ մեծ թագուհին, մօրն կոստանդիանոսին,

Էկն

Եկն 'ի քաղաքն հրէաստան, յե̃րմն պանծալին, խնդիր արար սրբոյ խաչին այն կենսատու կենաց փայտին.
Եւ խոշտանկեաց զազգն հրէին, այն տիրասպան նենգաւորին, 'ի ցուցանել զփայտ խաչին, զբարձօղըն մեր կենարարին.
Նոքա միաբան մատուցին, զյուդայ որդի մօր աննային, զեղբօր որդի ստեփաննոսին, նախավկայ սարկաւագին.
Եւ նա եգիտ ըզ փայտ խաչին, որ էր թաղեալ ներքոյ աղբին, իմէջ ռէհան նշուշանին, որ բուսեալ կայր բոլոր խաչին.
'Ի գտանել խաչափայտին, բուրեաց անուշ հոտ ըն խնկին, էլից ըզ քի̃մն ամենեցուն, յերուսաղէմ սբ̃ քաղաքին.
Եւ ձայն բարձեալ այն յուդային, օր հնաբանէր զտ̃ր կենդանին, երկրպագէր սրբոյ խաչին, փառաբանէր

զա̃ծ

զա̃ծ որդին .
Բերկրեալ յոգի մեծ դշխոյին , ուրա
խանայր մայր արքային ընդ գտանել
խաչափայտին , ոչ է պարծանք քրիս
տոնէին .
Տարակուսեալ մեծ Թագուհին , ընդ
գտանիլ երեք խաչին , ոչ գիտելով
զքնին , զի էր երկուսն աւազակին .
Յայնժամ մեռեալ մի տոնէին առ
՚ի Թաղել ըզ Նորա դին, հրաման եղև
մեծ դշխոյին , բերել անդէն զդի մե
ռելին .
Զդագաղն ՚ի վայր եդեալ Նոյին , և
կանգնեցին ըզ փայտ խաչին , պա
տահեցաւ աւազակին , ձախակող
մանն ըն դէմասին .
Ապա առեալ միւս խաչին , աջակող
մանըն կենաստուին , որով բացա
աչք մեռելին , շարժումն եղև աջոյ
ստին .
Յետ այնորիկ երբ կանգնեցին , ըզ
փայտ խաչի տեառն յիսուսին, կենդանա

ցաւ։

ցաւ այն մեռեալ դին, յարեալ եկաց
վերայ ոտին.
Յայնժամ եղև ուրախութի, բազ
մամբոխի ընդ դշխոյին, որք օրհնէին
զ տէր կենդանին, փառս տային սրբոյ
խաչին.
Ընդ որս և մեք հօտ քրիստոսին,
այսօր տօնեմք ըզգիւտ խաչին, եւ
կրպագեմք մեր կենսատուին, փառա
ւորեմք զհայր և զորդին.

Տաղ վերացման խաչին.

Ս ձայն զուարճութեան ա
սեմ, կրկնէ. որ գոչէր ՚ի
քառաթևին.
՚Ի քառաթևին գոչէր,
՚ի քա. ձայն առնէր, ՚ի
սանդարամետն.
Եւ սանդարամետըն այն, եւսան, ՚ի
դողան եղեալ սասանէր.
Ա հեղ ձայնս որ ես լուայ, ահեղ,

սաքակէ զսամուրս որ ունիմ.
Զսամուրս իմքակել կամի, զամ. գէ
րելոյ առնել գերեդարձ.
Գերեայն երանի սաէմ, գեր. որ
եղէն 'ի յառն առիւծուն.
'Ի յառն առիւծուն եղէն, 'ի յառ.
այլ չունին ակըն տանջանայ.
Ակն տանջելոյ չունին, ակն. ակն
ունին անանց պսակին.
Պսակ բոլորեալ առնուն, պս. յա
ւիւծէն անմահ արքայէն.
փառս փրկողին տացուք. փառ. որ
փրկեաց զգերեալս 'ի բանտէն.

Տաղ երևման Տ̃է խաչին.

Սաչն 'ի նախնումն երևե
ցաւ, ծաղկեալ 'ի դրախ
տն ա̃ծատունկ, մխի
թարիչ եղև սեթայ, նա
խագուշակ հօրն ադա
մայ. մեք ի յայն փայտն եմք յուսաց

 եալ.

եալ . յոր տ̅ր յս̅ բևեռեցաւ, և խո
նարհեալ երկրպագեմք, ա̅ծ ընկալ
ա̅բ նշանին .

'ի յերրորդումն երևեցաւ, խաչըն
նոյեայ նահապետին, առեալ հրա
ման կազմել տապան, օրինակաւ սր
բոյ խաչին . մեք 'ի .

'ի չորրորդումն երևեցաւ, աբրահա
մու հօրն հաւատոյ, որ փոխանակ ի
սահակայ, խոյն կախեցաւ 'ի սաբե
կայ . մեք 'ի .

'ի հինգերորդն երևեցաւ, խաչն յա
կոբայ իսրայելին, սանդուխտ կան
գնեալ էր լուսեղէն, որ հասանէր
յերկինս վերին . մեք 'ի .

'ի վէց դարումն երևեցաւ, ցուպն 'ի
ձեռին ըն մովսէսի, հերձանելով
զծովըն կարմիր, առ աջնորդէր իս
րայելին . մեք .

'ի յեօթ երորդն երևեցաւ, անբակու
մայ մարգարէին, 'ի մէջ երկուց
աւազակաց, կայր 'ի խաչին անմահն
ա̅ծ .

ա̄ծ. մեք 'ի յայն.

'Ի յութերորդն երևեցաւ, ս̄բ գրիգո րի լուսաւորչին, կամար կապեալ էր ամպեղէն, խաչն ի վ̄ր էր լուսեղէն. մեք 'ի.

'Ի ններորդումն երևեցաւ, խաչն 'ի լերին ըն ձիթենեաց, պայծառ փայ լեալ 'ի գողգոթայ, 'ի ս̄բ քաղաքն եր̄էմ. մեք 'ի.

Տասն երորդումն երևեցաւ, խաչն լուսով ըն հրաշալի, քրիստոնէից պարծանք յայտնի, ուրացողաց կո ծող լինի. մեք 'ի.

Եօթնապայծառ լուսով փայլի, և կեալ 'ի գողգոթայ կանգնի, յամենե ցունց երկրպագի, յարաձգական յաւիտենի.

Տաղ սրբոյն սարգսի .

Վկայից հանդիսից հրաշա
լի , Նեղութեց հաղոր
դեալքի , քաջազէն 'ի
մրցմունըս մարտի , և
բարձօղ յուս զխաչն յի .
Ով մանկունք սրբասէրք սիոնի քաղ
ցրութբ հնչեցէք զտասնաղի , յիշեց
մամբ արդարոց ըս տօնի , գովեցէք
զպատճառըն բարի .
Որք 'ի յէլս արևուն են հասեալք ,
նաւուտըս սրբոց են բնակեալք , զտ
քանչելիս վկայից են տեսեալք , ըզ
գերիս միշտ անթիւս ազատեալք .
Քաջ վկայն ևզինուոր ըն գովի , սբ
սարգիս հրձուանօք մեծարի , հարա
զատ մարտիրոս իւր որդի , արդ ընդ
հօր իտօնիս պատուեսին .
Յորդորեալք 'ի տօնիս վկայի . որք
փրկեալք են արեամբն յի , այլասեռք
ըն

ընծայէն ըստ ուխտի, զաղօթս սուրբս և զնուէրս ըստ կարի.

Պաղատիմք 'ի նեղչաց ազատել 'ի ձեռաց թշնամեաց զմեզ փրկել, տարաժամ մահուանէ պարտակել. ըզգերիսն 'ի բանտից արձակել.

Որք սրբոց սպասաւորք էն արի, զգամբարանըս Նոյա սքանչելի, հաւատով միշտ պատուէն 'ի բարի, իմ̄նէ յաւիտեան օրհնեսցին.

Արդ տօնօղք միշտ ըզհայր օրհնեցէք, նզորդին ընդ հոգւոյն գովեցէք, զս̄է սարգիսն աղաչել հայցեցէք, զթողութի̄ մեր մեղաց խնդրեցէք.

Տաղ սրբոյն գրիգորի լուսաւորչին.

Ի յելս արևու արևն, եյելս. ծագեցաւ մեզ յարև մտից.

Զամպն արէգական ծածկոյթ. զամպն. պէտ

րուեան հօտէն հալածեաց ․
Օրհորդ մաքուր հարսին , օրհ․ աւե
տիս տայր փեսաւէրին ․
Զարթիր զուարթուն անուն , զար․
և զարթո զթմրեալս 'ի մեղաց ․
Արի որ 'ննջեսդ իգբի , արի , լուսա
տու լիցի քեզ Ք͞ս ․
Արեամբդ ոռ ոգեա զերկիր ․ ար․ սեր
մանեա մշակդ հոգևոր ․
Ելեալ 'ի բանտէն կապեալ ․ ելեալ ․
արձակէր զկապօղն 'ի կապից ․
Զարքայն յանբանից բնութ͞ի , զար․
բանաւոր դարձեալ նորոգէր ․
Զժողով քաղմութ͞ե ռամկին , զժո․
դիւաբախ սատանին ազատէր ․
Նման մեղաւորան գնտին նման ․ ըղ
կենաց հաց ըն քարոզէր ․
Զգասապետն երկնից զօրօք ․ զգա․
տեսանէր ըստ մարգարէին ․
Հովիւ նորակերտ հօտին ․ հով․ վէր
նական կոչմամբ հաստատէր ․
Ընդ երկնաւորայն երգեմք ․ ընդ ․

օրհնութի՟ մի աստուածութե՟ն .
Ամէն .

Տաղ ոսկեանց .

Սուրբ ոսկի քահանայդ նազելի , ճգնաւորնահատակ պանծալի , մարտիրոս ընկերօքդ գովելի , բարեխօս վ՟ մերքի .
Հանդիպեալք դուք սրբոյն թաթէի , որ քարոզ էր բանին յիսուսի , զոր ասացն արարիք անթերի նա զվայրիան արգելեալ անթերի .
Դուք անդէն հաւատովն յիսուսի , հետեւեալ նոյն վարուց սքանչելի , աշակերտ ըք սրբոյն թաթէի , բառնալով յուս ըզ խաչքի .
Մկրտեալ նա ըզ ձեզ 'ի յոգի , որ ջրով նշանակ եղիցի , ընդ հոգւոյն հայրն անեղ եւորդի , զձեզ ընտրեաց յիւր տեղի հանգստի .

Ցետ սրբոյն կատարման հանգստի,
ընտրելոյն լի շնորհօք Թաթէի, քա
րոզեալ 'ի դրունս արքայի, ևտիկնոջ
սաթենայ դշխոյի.

Զհայրածինն որ անմահ կենդանի,
զէակից բանըն հօր և որդի, զփառա
կից ճշմարիտ սբ հոգին, անձն երեք
ևբնութի միակի.

Մինն յերից ոբ անձանցն անբաժին,
որ նա բանն է ընդ հօր և որդին, մար
դեղեալ 'ի կուսէն միածին, նորո
գեաց զընութիս մարդկային.

Զայն լուեալ բահրատոյ մեծազգին
տամն ևինն ընկերօք խուրային, հա
ւանեալ այն կենաց քարոզին, որ 'ի
հայր և յորդի և հոգին.

Զամ մեծութիւս թողին, հաւատով
'ի քս դիմեցին, ընդ ոսկեանց ըն սր
բոց գնացին, մկրտեալք զքս դիտե
ցին.

Բահրատաս սուքիաս անուանի,
զխաղաղկեանս ըստ արդեանց ըն

տասցի, ընկերօքն 'ի խուկաւ հետևի, խոտաբուլթ անտանօրնա ձգնի.

Յետ ամաց քառամնից աչորից. բառլահայ գայ խնդիր 'ի պարսից, և տեսեալ անկասկածս 'ի սասուից, ևմատնեաց տանջանաց ազանից.

Եւ ապա սպանանէ զնոսա, և թողեալ անդ անթաղ ազնայ, ժամանակք անցանեն 'ի վերայ, կոստանդին գայ թաղէ զնոսա.

Անտանօր աւազան ջրոյ բղխէ, որ ջրոյն սելովմայ նման է, նա ըղ ցաւըս մարդկան փարատէ, և զմարդիք 'ի մեղաց ազատէ.

Տաղ հռէփսիմեանց.

Երջանիկ հոգիահրաշ կոյս ըղ մաքուր սբ հռէփսիմէ, լոյս ծագեցար 'ի լատինէ հայոց մեծաց յարևմտէ.

Կուսական փողըն դո

ջեր տայր ղաւետիս Տէր գրիգորէ ,
փութաել 'ի վիրապէտ , լուսաւո
րիչ հայաստանի .
Միակամ ընդ հռեփսիմէ , վըկայու
հիդ գայիանէ , մեզ լուսատուք յա
րնմտէ , տան ըս հայոց 'ի լատինէ .
Ծովային շուշան ծաղիկ , բուսեալ
'ի տան ըս Թորգոմայ , առոգեալք եր
կամբ սրբոց ըն պետրոսի և պօղոսի -
'ի վայելուչ գեղ պատկերին, յիմարե
ցաւ ազգն հայկազին, պետք և նշանք
առհասարակ եկին 'ի դուռ ըն հն
ձանին .
Զձայն աւետեաց մարթնականի, նո
քա տային հռեփսիմէի , բայց նոցին
բանքն ուրախալի , կուսին 'ի բօթ
համարէին .
Աւետիս քեզ կին ազատ եղեր տի
կին հայոց մեծաց , արքայուհի ա
րևելեաց , տանս արամայ դշխոյ փա
ռաց .
Ցայնժամ սրբոց ըն հռեփսիմեանց ,

ըղձային բարձին հառաջանաց, աղ
բիւր բղխեալ յորդ արտասուաց, ա
ղաչէին ըզ Տ̃ր Ա̃ծ.

Ձայն ահեղ հնչեաց յերկնից, բար
բառ եղև ուրախութե̃, մի երկնչիք
թմ սիրուհիք, զի ես ընդ ձեզ եմ յա
ւիտեան.

Զօրաւորեալ կոյսն 'ի ձայնէն, դի
մեաց 'ի մարտ պատերազմին, ենար
վանեաց զհսկայ արքայն, կոխեաց
զվիշապն անգնդային.

Ելանէր գայր 'ի դարպասէն, որպէս
ըզ հարսն յառագաստէն, առհնձա
նաւն իւր անցանէր, զձայն աւե
տեաց մատուցանէր.

Արիք ելէք 'ի հռոմքաղաք, տուք
աւետիս ամենեցուն, զի հարսանիք
են ինձ այսօր, եկայք տէսէք զիս հարս
նացեալ.

Փող հարէք յօրինեցէք, կարմիր ա
րեամբ պըսակեցէք, և յառագաստ
ն̃բ հարսանեաց, զիս տօնելով յուղար
կեցէք.

Տաղ սրբոյն Ստեփաննոսի.

Գերագոյնք յերկնից հիացան, յայտնեցաւ ը̄ն նախավկայն, քարոզ կարդայր միշտ յարաժամ, համբերեա́ լռեա́, ժուժեա́. ո̄ք սստեփաննոս՝ նախավկայ.

Ա̄ծորդին դաւանեցար, վկայ յաղթօղ դու յայտնեցար, ողկոյզ վաղահաս ճմլեցար. համ.

Լոյս ը̄ն ծագեցաւ՝ ի յերկնից, ը̄ն պասէին դասք հրանիւթից, իննեակ վերին դասուց խմբից. համ.

Ողորմութե̄ն ա̄ծային, յայտնի տեսեր դու՝ ի յերկին, զյս̄ ընդաջմէ հայցին. համ.

Զիւանդացելոց ըս խնայեա́, առ ա̄ր յս̄ բարեխօսեա́, յանքուն որդանց ըն ազատեա́. համ.

Սրտաբեխեալ առ քեզ գային, սրտ

մտեալ քարկոծ առնէին, զվրէժն յի̅ խնդրէին. համ.

Տանջանաց գանից լռեցեր, մեղաց թողութի̅ խնդրեցեր, թող սոցա ըզ մեղս ասացեր. համ.

՚Ի յերկնայնոց ես գովելի, յերկրաւորաց ես նազելի, բարեխօսեա՛ մ̃ն յի̅ համ.

Տաղ մանկանցն Բեթղահէմի.

Սրթունք զուարթունք, բանին բանաւոր ծիծռունք.

Գարնան աւետիս, դրախտին գունն զգոյն ծաղկունք.

Եւ քաղցրաճաշակք, զարմին զանազան մրգունք.

Եդեմ շնչական, ընտրեալ աղանեաց ձագունք.

Թռչունք թեւաւորք, ժողովձեր ՚ի

ծառ 'ի տունն.

'Ի ժամ գիշերի, լոյս լուսակայծեաջ
սատղունք.

Խնկաբեր լերանց, Ծառ ծաղկաքա
ղիկ հաւունք.

Կարմիր տերևունք, հոտ անմահու
թե բուրմունք.

Ձայնք քաղցրազուարճք, ղամբարա
պայծառ մանկունք.

Ճռողեալք գնայիք, մէջ բեթղեհէ
մին մանկունք.

Յիսուս ծընաներ, եղուք խայտայ
իք մանկունք.

Շրտուցեալ գնայիք, ուրախք եբեր
կրեալ մանկունք.

Չըկայ ձեզ նման, պարծանք ծնո
ղաց ծընունք.

Ջուրք մանրածաւալք, ռահ երկ
նագնաց թիթ ղունք.

Ս̃ կարապետին, վեր գրկաբարձիկ
սանունք.

Տեառն իջեալյերկնից, րամ արծա

Թա

Թափայլմանկունք.
Ցպետրոս հարցանէր, հիւսաղ ձեզ
արածել գառունք.
փ Թթեալ վարդէնիք, քրիստոսի Յո
կեալ եղունկք.

Ալէլուայք ծննդեան.

Ոամն յայց առաքեցաւ,
աւետիս, և բնակեցաւ
յարգանդ կուսին, աւե
տիս. զոր մարգարէք
մտօք տեսին, աւետիս,
յառաջագոյն գուշակե
ցին. աւետիս.
• Հրեշտակապետն ընդ գաբրիէլ. աւե
տիս. աւետիս տայր մարիամու. աւե
տիս. քեզ երանի կոյս մարիամ աւե
տիս. քան զի ծնանիս զարարիչն
աւետիս.
Մէ յովհաննէս մօր յարգանդի. աւե
տիս. երկրպագեաց ամենակալին աւե
տիս.

տիս, այտեղն երևէր 'ի յարևելս աւետիս, առաջնորդէր մոգուց դասին. աւետիս.

Մեծ սքանչելիք կանցք անցին աւետիս, վա̃ ընդ երկար ճանապարհին աւետիս, յերուսաղէմ ելեալ եկին աւետիս, խտեսանել զմ̃ծորդին աւետիս.

Յառաջ առհերովդէս գնացին աւետիս, անտի 'ի բեթղահէմ դարձին աւետիս, տեսին զմանուկըն նորածին աւետիս, բազմեալ իգիրկ մաքուր կուսին աւետիս.

Նոքա տեսին հաւատացին աւետիս ևհաւատով երկրպագին աւետիս, ոսկի կնդրուկ զմուռ բերին աւետիս, այն կուսածին Թագաւորին աւետիս.

'Ի կատարիլն ութօրէի աւետիս, ելից զօրէնսն մովսէսի աւետիս, երբ քառասուն օրն լցաւ աւետիս, 'ի տաճարին ընծայեցաւ աւետիս.

Ողորմութեդուռն էր փակեալ աւե
տիս, ըստ գուշակմանն եզեկիայ
աւետիս, դղրդեցաւ հանուրքա
ղաքն աւետիս. Դքանիլ դրան մէ տա
ճարին աւետիս.
Մէ սիմեոն մեծ ծերունին աւետիս,
հոգովն կայր 'ի տաճարին աւետիս,
իգիրկս առեալ զա̅ծորդին աւետիս,
աղաղակեաց արդարձակես աւետիս.
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց աւե
տիս, Նփառք ես դու ժողովրդեան
աւետիս, լեր օգնական քոց ծա
ռայից աւետիս, և պահապան քրիս
տոնէից աւետիս.

Տաղ սրբոյն Անտոնի.

Անձամբք խոնարհիմք 'ի
ճգնութի ըս քոյս, ով
մէ հայր անտոն և զարդ
անապատի.
փափաքեալ ցանկամք
'ի տեսանել ըզքեզ, ով

սբ̃ հայր անտոնն և.
Ամպոց նմանեալ թեթևագնաց եղ
եալ, ով սբ̃ հայր անտոնն և.
Թռչնոց նմանեալ ևբանաւոր ծիծ
ռանց, ով սբ̃ հայր անտոնն և.
Փօշից նմանեալ սպիտակազգեստ
ստևով, ով սբ̃ հայր ան.
'ի ծերպս վիմաց դու ջահ լուսոյ լու
ցեալ, ով սբ̃ հայր ան.
Միանձնացելոց ըն վեհագոյն
գտար, ով սբ̃ հայր ան.
Հրեշտականմանից դու հեղինակ
եղեր, ով սբ̃ հայր ան.
Ըզվարս անարատս դու ուսուցերնո
ցա, ով սբ̃ հայր ան.
Զբաղումս որսայեր խմեղսասէր
մարմնոյ, ևընծայեցեր տ̃ն ա̃յ նոր
երս.
Արդ լեր բարեխօս առ տ̃ր ըն մերյ̃,
փրկել 'ի մեղաց զտօնօղս ըզտօն քո
սբ̃.

Տաղ

Տաղ առաքելոց և մարգարէից.

Գաղըստանոց ամծածնին, անապական և միշտ կուսին, Եւ յոհաննու կարապետին, յանապատէ թարբառ ձայնին.

Առաքելոց մաքուր դասին, մարգարէիցն որք առաջին, Որք զհոսանս հոգւոյդ արբին, և ընդ հանուր մեզ արբուցին.

Աշակերտաց գերագունին, եկեղեցւոյ անշարժ վիմին, Եւ անօթոյ ընտրեալ բանին, անձառելեաց տեսանողին.

Մաքուր որդւոյն զեբեթին. որք՝ի վերուստ որոտային, Եւ անդրէն քում խաչակցին, ևմատթէի քարոզ բանին.

Փիլիպպոսի զհայր հարցողին, բարդուղիմեայ զմեզ կոչողին, Յակոբոսի

մակալփէնին , և թումայի երկոր-
կին .

Նախանձայոյզ շմաւոնին , և յակո-
բայ ընդ յուդային , Եւ ըստ անուան
եղբօր քոյին , արդար անուն աշակեր-
տին .

Եօթանց սրբոց զորս ընտրեցին, սար-
կաւագաց փոքուհօտին , Որ և նախ-
կի պարուց դասին , պսակ անունն է
ընդ նոսին .

Եւ քում ընտրեալ եօթանասնին ,
աշակերտաց քարոզբանին , Եւ որք
նոցայն հետևեցին , իւրաքանչ իւր
ժամանակին .

Տաղ առաւօտեան .

Ցնծան տիեզերք խնդու-
թէ՟ , և հրձուին երկինք
գովութէ՟ , առաքելոց
զփառս օրհնութէ՟, ամ
տեղք ընդ տարերց ներ
բողեն .

Զձեզ

Զձեզ յաւիտենից դատաւորս, և
բանին կենաց սպասաւորս, ուխտիւք
պաղատիմք յանցաւորքս, զօժան
դակութի հայցելով.

Ո՛րք բանայք բանիւ զդրունս երկնից,
և շնորհէք ըզ մուտ բնաւից, ըզ մեզ
մեղուցեալքս 'ի կապից, լուծէք գթու
թբ աղերսեմք.

Զերոց հրամանաց հզօրից, հնազան
դին համայնք ցաւք սրտից, փրկեցէք
ըզ մեզ 'ի յախտից, ըզ վարըս բարիս
շնորհելով.

Զի 'ի գալ մերոյ կենսատուին, կեն
ցաղոյս յաւուր ըն վերջին, ըզ մեզ
անդրանկաց ըն մասին, հաղորդս
առնիցէ պսակելով.

Հօր և որդւոյ միահաղոյն, և հոգւոյն
սրբոյ գոհութի, պատիւ և երկրպա
գութի, միշտ և յապագայ յաւի
տեան.

Տաղ մարտիրոսաց.

Անմահ արքայդ Նահատակաց, բախտ եւ պսակ ըդ զինուորաց, զտօնս խմբուս մարտիրոսաց, զերծո՛ 'ի կապից յանցանաց.

Դու փառք 'ի քեզ յուսացողաց, զանուն քո սէ̃ կարդացողաց, 'ի յերկրայնոց հրաժարողաց, և 'ի սէր քո մեռանողաց.

Լուր մեզ առ քեզ պաղատողաց, զտօն ըս սրբոյ քոց տօնողաց, որք ըղ տանջանս անօրինաց, կրեցին առանց զանգիտանաց.

Համդուրժելով չարչարանաց, դիւաբախից բռնաւորաց, ոչ երկուցեալք 'ի սպառնալեաց, հրոյ եւ ժանից ըն գազանաց.

'ի յանձն առին ըղ խոց վիրաց, զհա

տուՙն ոտից այլ և ձեռաց , հեղմամբ
արեանց պատուականաց , ստացան
ըզ փառս ըս պարծանաց .
Սոցին արդեամբք մեղաւորացս ,
լինայեմ գթած տ̅ր ըդ փառաց ,
դասակցելով ընդ երջանաց , և զերկ
նայինս վայելողաց .

Տաղ Հայրապետաց

Հայրապետաց համօրէնց
ազգին , վարդապետաց
ուղիղ բանին , որ զքեզ
որդի հօր միածին , խոս
տովանիլ մեզ ուսուցին ,
Սպասաւորաց ս̅բ խորհրդոյն , յին
նեան դասուց եկեղեցւոյն , համա
նմանեաց վերնագունից , փառատրո
ղացն անձանցն երից .
Նա և նոցունց որք են յերկինս , հայց
մամբն ուղղեմ զիս մոլեգինս , որք
և վ̅ս իմ քեզ պաղատին , անտես չառ

նել զգործ ըս ձեռին .

Տաղ հայրապետաց .

Քաջ հովիւք զուարթունք ընտրեցեալք , և մշակք փրկչին սխրացեալք , ձերով արդեամբք զուարճացեալք , տօնեմք զհանդէս ձեր ցնծութեամբ .

Որք առիք ըզ շնորհս երկնայինս , հովուել ըզ հօտս ա̅ծայինս, զմեր ըս տկարութիս մարդկայինս , ձերով ազդմամբ կազդուրեցէք .

Զատագովք սրբոյ հաւատոյն , հիմունք հաստատք եկեղեցւոյն , զփոյթ ունելով ձերոյ այգոյն, պահել մնզթեմք զմեզ անվնաս .

Վարուք ձերովք անախտելեօք, և սրբանեցելովք շաւղօք , իբր ըզ վարժիչս օրինակօք , լուսաւորեցէք ըզ

ըզ

ըզ հանուրս ։
Անշէջ լապտերք լուցեալք յերկնից, եւ լուսատուք քրիստոնէից, քաջ առաջնորդք մերոյ շաւղից, ուղղեցէք զմիտըս մ՚թացեալս ։
Մեզ տօնողաց ներպաստեցէք, եւ առաջնորդեցէ՛ք, քաւել զյանցանս աղերսեցէք, եւ շնորհաց մասնակցեցէք ։

Տաղ Ճգնաւորաց ։

Ճգնաւորօքն անմարմնատին, հետեւողաց կենաց ձայնին, տուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհի, վառիլ սիրով քո երկնային ։
Եւ բարձողաց ուսով խաչին, մեռանել ըստ աշխարհին, եւ քո զկնի ընթացողին, զգնացս ուղեա իմոյ ոտին ։
Պաղատանօք մեծ անտռնին, հեղի

նակի

նակի մբ երամին , նոյք նովաւ յայս
կարգ եկին, մինչև այժմոյս նորք լի
նին .

Զանազանեալ վարուք նոցին, և ծաղ
կերանգ քեզ ընծային , շնորհեա՛
փոխիլ անբերս անձին , ըստ պտղա
բեր քոյոյ տնկին .

Որք աղօթից ըզ շնորհս առին , և ար
տասուաց զյորդ վտակին , ձգեա՛
զգիս հայցմամբ նոցին , թէ և հեղ
գամ՚ ի նոյն բարին .

Եւ որք պահօք ըն մեռուցին , զախտ
ըս մարմնոյ սկզբնաչարին, տուր ինձ
նոքօք առ ցանկալին , սանձել ըզ
կիրս որովայնին .

Որք խորհրդովք ընյաղթեցին , պո
ռնկական պատերազմին ; տուր յաղ
թութի ծուլիս անձին , գոն է լրման
գործոց չարին .

Տաղ կուսանաց .

Կոյսք ըն մաքուր թագիւ պճնին , որք փեսայիդ ըսպասեցին , աբեգա կանոնման ծագին, փայլէն հանգոյն արուսեակին .

Դէսպէս փառօք զանազանին, ըստ աստեղայն որք էն յերկնի, իւրաքանչ իւր արդար մասին , առ ցէն 'ի քէն զոր գործեցին .

Ամուսնացեալքն ըստ օրինին , և ծնողքն որք առ անձին , և նմ որք ըստ կարգին , զիւրոյ անձին զոր ծեալբարին .

Իբրև ծաղիկքեզ ընծային , 'ի հոտ անուշ և երկնային , ոմն զաղօթ ըս մբ սրտին , եզարտասուս որ միշտ հեղին .

Այլ ոմն ըղ սէրն ածային , նոր եղ

բարսն

բարսնէ ըստ անձին, ոմն ըզ հըր
կուռն գիշերին, և ըզ կանխումն ա
ռաւօտին.
Ոմն ըզ պահոց ըզ պնդութի, ըզ կե
րակրին և ըզ լեզուին, ոմն զաւաս
տուրս աղքատին, զոր ընդունեիս ձե
ռամբ նորին.
Ոմն ըզ բաժակ ըն ցուրտ ջրին, զոր
սասացեր թէ ոչ կորին, ոմն ըզ խնդալն
ընդ խնդալին, և զարտասուելն ընդ
արտասուեին.

Տաղ 'ի վճարման պատարագին;

ԱՆՁՆիմ յամ ժամ 'ի տր
պարծեսցի, լուեալ
դասն հեզոց յոյժ ուրա
խասցի, Մեծարարէք
ընդ իս ըզտրն ամենի,
և զնը անունն նր միշտ
բարձր եղիցի.
'ի տէնէ խնդրեցի և լուաւ ձայնի, փր

կեաց

կեաց 'ի Նեղութ՟եց զխսյ՟մի, Մեր
ձեցարուք 'ի տ՟ր 'ի լոյսն բարի, երեսք
ձեր յաւիտեան մի ամօթ լիցի.

Այս աղքատիկս որ միշտ առ ա՟ծ կար
դաց, նա փրկեաց զսա յ՟ամ վշտաց,
Զի շուրջ զերկիւղածովք բանակք
հրեշտակաց, պահել 'ի փորձանաց
նյայսոց չարաց.

Ճաշակեցէք զի քաղցր է տ՟րն ամենից
նորքյուսան 'ի նա էն երանելի, իսկ
որ զերկիւղ ըն տ՟ն ունի 'ի սրտի, պա
կասութ՟ի բարեաց նա մի ունիցի.

Զի մեծութ՟ի ընչիցն ունայն նսուտ
է, փութով աղքատանայ սովն զնա
լ՟կէ, Բայց որ սրտի մտօք զա՟ծ միշտ
խնդրէ, պակասութ՟ի բարեաց նա ոչ
տեսանէ.

Եկայք առ իս որդեակք նինձ լուա
րուք, զահ նզերկիւղն տ՟ն յինէն ու
սարուք, Երիտասարդք նծերք նա՟մօք
սիրէք զաւուրս ձեր տեսնել բարւոք.
Զլեզու քո լռեցո 'ի չարութ՟է, շր
թունք

Թունք քո զգուշասցին 'ի նենգութէ փախիր դու 'ի չարէն զբարին կատարէ, գնա՛ զհետ ջիրոյ որ միշտ խաղաղէ.

Տր̅ 'ի վր̅ սրբոց քաղցրահայեաց է, և աղօթից նոցա վաղվաղեալ լսէ, Երեսք տն̅ 'ի վր̅ չարագործաց է, ըղ յիշատակ նոցա ջնջել 'ի յերկրէ.

Կարդացին արդարքն առ տր̅ և լուանոցա, փրկեաց 'ի զանազան փորձանաց զնս̅, որք են մաշեալ սրտիւք տր̅ մերձէ նոցա, և զխոնարհն հոգւով կեցուսցանէ նա.

Նեղութիք արդարոց ըն̅ յոյժ բազումէ, այլ տր̅ ինքնին փրկէ 'ի յամ̅, Եւ զամ̅ ոսկերսն անարատ պահէ, զի մի 'ի նոցանէ ոչոք կորիցէ.

Մահն մեղաւորին դառն և յոյժ չարէ, իսկ որ զարդարն ատէ սատանան զեղջ է, Զանձինս ծառայից իւրոց տր̅ փրկէ, և որ յուսայ 'ի նա անզեղջ մնասցէ.

Տաղ վ̃ ջրոց առուաց.

Այդ վայրի լեռնեդ խվայր ջուրն 'ի շինուդ մէջն անցանէր հայ. Թուխ մանուկ մի դուրս ելեր ձեռքն ու զերեսն էր լուացեր հայ. լուացեր այ լուացեր դարձեր 'ի ջուրն հարցմունք արեր հայ.

Ջուր դու 'ի յոր լեռնէն կուգաս իմ պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հայ. Ես 'ի յայն լեռնէն կու գամ որ հին ու նոր ձիւն կայ վերան հայ.

Ջուր դու 'ի յոր առուն կերթաս իմ պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հայ. Ես 'ի

յայն առուն կերթամ ուր փունձն
շատ է մանուշկին հա՛յ.
Ջուր դու 'ի յոր այգի կերթաս իմ
պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հա՛յ. ես 'ի
յայն այգին կերթամ որ տէրն 'ի մէջն
է այգեպան հա՛յ.
Ջուր դու 'վ յոր տունկ կու գնաս իմ
պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հա՛յ. ես 'ի
յայն տունկ կուգնամ որ տակն խոտ
բերէ գառին հայ.
Ջուր դու 'ի յոր պարտէզ կերթաս
իմ պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հա՛յ. ես
'ի յայն պարտէզն երթամ ուր հաւք
երկնից եղանակէն հայ.
Ջուր դու 'ի յոր աղբիւր կերթաս իմ
պաղուկ ջրիկ սանուշիկ հա՛յ. ես 'ի
յայն աղբիւրն երթամ ուր սիրելին
գայ զովանայ հա՛յ, փութացիր եւ
ընդ առ աջ 'ի կեղ նորին զուարճա
ցիր հայ.

Տաղ

Տաղ խաղողի և գինւոյ.

Այն առաջին ժամանակին, որ զպտղաբերքն տնկեցին, յառաջ զխաղողն գովեցին, և տրտմութեն դեղ կոչեցին, այ լից ու տուր, այ լից ու տուր, լից ու տուր զանուշ գինին որ է բաժակ անապական.

Պատեալ զայգին բոլորեցին, պայծառ ծաղկօք զարդարեցին, ամէն պտղօք զնա լցին, և յետ նորա զգովքն ասացին, այ լից.

Քո պատերդ է ողջ վարդենի, բոլորն ամէն արմաւենի, քո ծառ ու տունկդ ենշենի, պտուղ բերէ քաղցրու բարի այ լից.

Քո ուռերդ է եղեր շիտակ, երկայն և ձիգ զերդ բարունակ, ճուղք արձակեր հաստու բարակ, խաղողն ՚ի

կախս սև ու սպիտակ, այ լից.

Քո ճղերդ է միշտ 'ի կանգուն օղկոյ զըն մէծ ևփոքրադոյն, պտուղդ ի կախ դէմ արևունըս զերդ զկանթեղ մէջ գիշերոյն. այ լից.

Երբոր աշունն մօտենայ, այգետիր էրն էլնէն ու գան, աջոյ ձեռին սուր նդանակ. ձախոյ կողմանն կթոց քաղլակ. այ լից.

Ըղքեղքաղէն ձգէն հնձան, մնտի ծմլէն լնուն յաման, ըղքեղ խբէն սյլվի բանան, բաժակ առնէն անուշահամ. այ լից.

Յամ գիւղ և 'ի քաղաք, քէնով ուրախ կէնան էրագ, շատ խռովներ հաշտեցնես, շատ սիրելիք կուվեցնես, այ լից.

Սարկաւագներն լսեցին, սաղմոսել ով էլին էկին, ըղքեղ ինկօք մեծարեցին, առէալ տարան յեկեղեցին, այ լից.

Այլ և 'ի վէր մեծարեցին, վերայ բե

մին

մին բազմեցուցին, ըստ դրին մէ
սեղանին, ի ձեռն օրհնեալ քահան
ային, այլն.
Բաժանել զնիս կենդանութե, քանիչ
մեղաց ազգի մարդկան, տն քի մարդ
եղութե փառք նպատիւ այժմ յաւի
տեան, այլն.

Տաղ զղջման.

Մարախլօրէն շուրջանա
կի պար առին զգերիս,
պար առին զ.երիս,
միտքս խաբեալ նվարա
նեալ ապշեցաւ, վայ
նեղուկ իմում անձին
Ճար չունիմ.
Խորհուրդք մահու նխաւարին պա
տեցին զինև, պատեցին զինև, վէ
րուստ իվայր ստորահակեալ քարշե
ցին, վայ նեղուկ.
Ի ցանկութեց այս կենցաղոյս հե

տացայ մեղօք հեշտացայ մեղօք ,
սաստիկ հրոյն այրման բոցոյն հոգ
չարի , վայ ևեղ .

Թուլացեայ յախտս ջողմին չկարա
ցի սթափիլ , չկարացի սթափիլ , արա
ռեցի զամբիծ հոգիս պատրանօք
վայ և .

Արդ մինչ մահու օրն հասանի յո՛
փախեայց գերիս , յո փախեայց գե
րիս , ոչ 'ի յերկինս և ոչ ստորինս զեր
ծանիմ . վայ և .

Րոտմամբ սրտիւ և հառաչմամբ պա
ղատիմ գերիս պաղատիմ գերիս ,
պատմեմ զ յանցանսիմ ակամայ եղկե
լիս , վայ ևեղ .

Տաղ վն̅ Թռչնոյ .

Տէր յովհաննէս հոգւով
տկար , և վարդապետ
յերկիր օտար , կամիմ
գովել զհաւքերն հաւ
սար , ուրախութե̅
մարդ

մարդկան համար հայ.

Արմասըն մեծ էր սանյարմար էր
Թայր ծովուն յատակն իվայր, մեծ
փայտ առնէր ևբարձրանայր. ըիբա
նանու ըեռնէն 'ի վայր, հայ.

Անկղն խեղօք էր ևխիկար, նա ըզ
մեռ եալ մարդն իմանայր, ովոր 'ի նա
կու հոտոտայր, ընոյր զքիմն ևզովա
նայր հայ.

Արօան մեծ էր զերդ ոչխար, զօլն 'ի
դաշտերն 'ի շուրջ կու գայր, երբոր
թուչերնա ցած կերթայր, զերդ գէր
մարդու հեքն կուգայր հայ.

Սագն 'ի յարօտ երթայր ու գայր,
զերդ ըզ պախրէ եկամ զոչխար, սղոց
ունէր իբր զխիզար ' զգողն և զշտար
մարդն իմանայր հայ.

Սիրամարգ հաւն էր սնափառ
գլխին ունէր փետուր պայծառ, որք
ծօծային իբր ըզ գօհար, ոսկիաձոյլ
մարգարտաշար հայ.

Ագին նշարմիր կանանչ գուն տայր,

քա՛ն զե՛րկնային գօտի՛ն կամար, փե-
տու՛րն ամե՛ն զմրուխթ ու լալ, ի՛գո՛ն
ոսկւոյ արծաթափայլ հայ.
կուրծքն ու շլիքն էր դար 'ի վայր,
լուրջ ու կապուտ ծիրանափայլ,
թևերն ամէն ակնու կու հար, զէրթ
արեգակն փայլ կու տայր հայ.
Կռ ունկն մեծ է զէրդ ոչխար, բարձր
թռչէր և ձայն կու տայր, էրբոր
ձմեռն մօտէնայր, շուտով անէր
փախչելու ճար հայ.
Մարի հաւուկն էր խիստ խիկար, յօր
մէջն մէկ հաւկիթ կու տայր, զէրթ
զկաքաւ կու կրկչայր, զկուտն կու
տէր նյագէնայր հայ.
Ջաւալասանն էր խիստ արդար,
ինքն 'ի դաւթի սաղմոսն կայր, զօրն
յանապատն կու կենայր, օրինակէր
գք̅ն ճարտար հայ.
Աղաւնին ոսկեփետուր, քան զա̅մ
հաւերն արդար, նորա կա[illegible]
երամս հազար, և միամիտ, ծրթան

'ի

՚ի շար հայ.

Քշտռեմուխ հաւուկ մի կայր, կռնակն ըղտու յարմարանայր զիւր ձուն կախէն յամէն տաճար, իւր ծիրտն յալմաս երկաթն կայր, հայ.

Կռակամն կախ ՚ի ծառն ֆվայր. յա չիյն արիւն կու կաթէնայր, մէկ մի չիկայր առնոյր ՚ի վայր, նա շատ կանչէր անգէնէ հար. հայ.

Ֆիվ՛ն ՚ի մորին մասխարանայր, ՚ի ճղէ ճիւղ կուպորտքայր, զերդ զուլ կանչէր զերդ տղայ լայր, ամէն մար դոյ բանիւ լինայր հայ.

Չինկուլին պիտի խղճալ, վիզն բա րակ անձն է նիհար, զօրն ՚ի գետերն ՚ի շուրջ կու գայր, ամէնըն մէկ ձկան համար հայ.

Շնորօրն զերթ տղայ լայր, զերթ գլակոտ մղնձկտայր, յանձն հագեր կարմիր կապայ, և ՚ի ներքուստ դե ղին աստառ.

Արագիլն մեծ հաւ ու հով, երկայն

ու բարակ ձվերով, յերկնիցն 'ի վայր
գայր խաղալով, օձ կու խլէր վեր
քարշելով հայ.

Կաչաղակն կրկչայր, իվէր վազէր
հպարտանայր, թէ իմ սև ու սպիտակ
փետուրս, ագիսքան զայլ հաւուցն
երկուս հայ.

Կեռ կտուց հաւուկ մի կայր, հագէր
կապուտ կու պարծենայր, թէ զայդ
հաւերդ որ գովեցիր, զերդ զիմ փե
տուրս մէկ մի չիկայր հայ.

Տատրակն ամբիծ ւաղօթարար,
զճաշու ժամն ասէր յերկար, յանձն է
հագեր սպիտակ շուռջառ, զերդ
քահանայ հանդարտաբար հայ.

Կով կորուսիկն էր քոյր ւեղբայր,
կովն կորեր 'ի շուրջ կու գայր, քու
րիկն ասէ կովն գտար, եղբայրն ասէ
ճարակ չկայր հայ.

Ծիծեռնիկն գայր շինէր, զիւր հայ
րենի տուն ւտաճար. նիվր այն տա
ճարին սաղմոս ասէր զօրն անդա

դար հայ ։
Ջօփօփիկն էր զարդարվէր, գլուխն
դրէր թագ ու կատար, ինքն յերկար
յէզր 'ի շէնին , կամ քաղաքայ պա
րիսպ կէնայր հայ.
Ծիտն 'ի շէնի միշտ կու կէնայր, յա
մէն պատէ ձայնն կուգայր, ինքն տա
րօք ապրի հաղար, եզուգակցի զօրն
անդադար. հայ.
Ջէրդ խօրօզիկն մէկ մի կայր, զօրն
'ի փողոցն 'ի շուրջ կուգայր, թէթէկ
կանէր զօրն ճարտար, պսակ դրամ
փող մի չի կայր, հայ.
Աքաղաղ բայր կատար, տանն փ
յանկիւնն կու կէնայր, երբ առաւօտ
ըն լուսանայր, ջուլահկերուն խա
պար կուտայր հայ.
Արտուտիկն դնէր վէղար, զէրդ ա
բեղայ աղօթարար, յառաւօտէ մինչ
էրիկուն, փառաբանէր զՏ̃րն անդա
դար հայ.
Անծղան ագին էր խիստ էրկար, 'ի
ծա

ծաւէ 'ի ծառ կու՞ պորտքայր, երբոր
լսէր բարի խապար, նա գայր կանչէր
երդիքն 'ի վայր հայ.

Թութակն յամէն դուրպաս կէնայր,
չթողոյր խաթունն որ բողանայր,
զինչոր տէմնոյր կութօնթօրայր,
պարոնն որ գայր կուտայր խապար
հայ.

Ձունձունակն աշունն գայր, և խրա
տէր առհաւասար, թէ շուտ շորէր
ձեզ կարեցէք, և ձմռան ձեզ պատ
րաստեցէք հայ.

Լծէլծէն գարունն գայր, շինակ
ներուն խապար կուտայր, լծէլծէ
կասէր ճարտար, ժամն աղէկէ վարէ
երկար. հայ.

Մանօղակն զերթ զծրար, ու կու
մանէ զերթ մանծարար. շաբաթն 'ի
բունն կուջանայր, եկիրակին մա
նած չիկայր հայ.

Պլպուլն 'ի վարդն կարօտ կայր, որ
պէս սիրէն մարդիք զիրար, իւր ցան
կա

կալըյն միշտ տուփանայր, զերդ սիրոյ
տէր ճանրանահար հայ.

Էզնարօտիկ հաւուկ մի կայր, հետ
ակօսին 'ի շուրջ կուգայր, քաղէր
զցորեանն և կշտանայր, և ձագե
րուն առնոյր գնայր հայ.

Բուին աչքերն էր իփսա տկար, յա
րեգակնէն միշտ վախենայր ինքն 'ի
գիշերն 'ի շուրջ կուգայր, գողն ու
ւազակն իմանայր հայ.

Ցօվանակ հաւուկ մի կայր, զերդ
ցնծզայի ձայնն կու գայր, հագին
տունէր զ շուռջառ դեղին, և միշտ
Ճեմէր 'ի պախչանին հայ.

Սարեկիկն սարսափէր, զերդ զջէր
մօտ կամ զդիւանհար, ԽԵՐ չգուսան
չալփարազան, ինքն զարնէր ինքն
խաղայր հայ.

Պզպեղ անուն հաւուկ մի կայր, և 'ի
Հնդկաց աշխարհ կենայր, զգլուխն
Ծեծէն յերկաթ կքար, իսկի չասեր
Թէ ցաւ կուտայր հայ.

Տաղ

Տաղ վ՟ սիրելոյ եբարեկամի.

Այսօր զքեզ տեսայ եւ ուրախացայ, բարով զար դարեցայ զտ՟նէ փո՟ա ցայ, գալնան վարդի նման քեւ զուարձացայ, այսօր զքեզ տեսայ և ուրախացայ.

Դրախտէն աւետաբեր զքեզ իմա ցայ, երեսդ իվեր նայիլ սիրով կամե ցայ, զարդարեցեր 'ի տունս ամէն ինչ որ կայ. այսօր.

Եկիր հազար բարով աչօք իմ տեսայ, ընդ այդ քո գալստեանդ յոյժ ուրա խացայ, թող դու բազում ապրիս աշ խարհիս վերայ. այսօր.

Ժամանակիս պարծանք եղեր դու հիմայ, 'ի տեսանել ըզքեզ ամէն մարդ ցանկայ, լուսին ես դու բոլոր զիս լուսաւորեա, այսօր զքեզ.

խնդամք ամէնեքեան, զինչ մանուկ
տղայ, մեծամեծք և փոքունք որ աստ
առ իս կայ, տծ քեզ երկար կեանք
և առողջութի տաս. այսօր զքեզ.
Հայի բարի երեսդ ամէն քրիստո
նէայ, ձայնիւ զքեզ երանէ ամէն քա
հանայ, զամբարէս լուսաւոր առ մեզ
լուսծագեմ, այսօր զքեզ.
Ճարտարես դու մտօք հզօր իբր ար
քայ, մարմնովդ ես գեղեցիկ հրեշ
տակ քեզ ցանկայ, յամէն երկիր բո
լոր քո համբաւդ երթայ. այսօր.
Նայեմ առ մեզ սիրով և ընդ մեզ բաղ
մեմ, շրթամբք քո անուշիւք դու առ
մեզ խօսեմ, զի մինչ զքեզ տեսանումք
հոգիս մեր ցնծայ. այսօր.
Զար թշնամին 'ի քէն այսօր հեռա
նայ, պարծանք դու մեզ լինիս աշ
խարհիս վերայ, ջահիւք լուսաւոր
եմ զամէն մերձակայ. այսօր.
Ռաբբի ես բանաւոր քաղցր բարբա
ռեմ, սաղմոսիւք օրհնութե զած

փա

փառաւորեմ, վն մեղաւորիս առ տր
միշտ մաղթեմ. այսօր.
Տեսլեան քո պատկերիդ ես արժա
նացայ, բոտեալ հոգովս 'ի յիս հրճու
եալ բերկրեցայ, ցնծայի խնկապէս
ևկէնդանացայ. այսօր.
Հիւսանդ էի անձամբ քև առողջա
ցայ, փառօք տեսի զերեսդ 'ի խոկ
մանց զերծայ քեզ լինիմ ես փոքրիկ
և յետին ծառայ. այսօր.

Տաղ հոգևոր ևաղօթական.

Եսեմ կորուսեալ ոչխար
մոլորեալ 'ի տբ քո հօ
տէն, հովիւ քաջ 'ի վայր
հայեաց բարեխօս քեզ
երկիր ամէն.
Զգիւտ կորստեան իմոյ
տեսանել ցանկամ տր իքէն, զի մի
արտաքոյ մնացից 'ի յարկացդ քոյ
լուսեղէն.

Զքո

Զքո ա͞ծային հրամանդ զոր լուայ 'ի
ս͞բ գրգերէն , թէ դառնամ 'ի միւս
անգամ և խառնիմ 'ի դաս լուսեղէն .
Առ իս կատարեա՛ զհրամանդ , զի
ծնունդ եմ աւազանին , տուր ինձ
փրկութե͞ նշան վարդագոյն ար
եամբդ որ 'ի քէն .
Տուր ինձ բնութի͞ բարի կակղացո՛
զսիրտ իմ քարեղէն, տուր ինձ արտա
սուաց վտակ որ կաթէ ցօղիկն 'ի յամ
պէն .
Երբև ըզ աշնան քամի որ թափէ
զտերևն 'ի ծառէն , հողմով մեղա
նաց իմոց զրկեցայ անանց պսակէն .
Ո͞ղ Եղանէ ժամժամ թանձրացեալ
Թուխ ամպն 'ի ջրէն , 'ի յորոտմանէ
նորա սասանի ամէն մսեղէն .
Ո͞ղ որ հանեն մարդիք հնարիւք ըզ
ձուկն 'ի ծովէն , որ պահ մի տատանն
տայ ու մեռնի կարօտ 'ի ջրէն .
Ո͞ղ մինչ գարուն լինի ու ծաղկի
տերևն 'ի ծառին , տ͞ր իմ ծաղկեցո՛

հոգով զիս 'ի սէր քո ա՟ծեղէն .

Գիտեմ տ՟ր քեզ չէ դժուար փարա-
տել զհիւանդս 'ի ցաւէ , ես եմ չարա-
չար հիւանդ իմ կենաց ճարակն է
իքէն .

Ես արտաքսեցայ մեղօք 'ի յանհուն
շնորհաց քո ծովէն , հոգիս թալկա-
ցաւ դէմ քեզ կեցո՛ զիս ծնեալդ 'ի
կուսէն :

Ինձ մութն ու խաւար տիրեց իմե-
ղաց իմ թանձրութ՟էն , գինեմ քո ան-
պարտ արեան հալածեա՛ զխաւարս
'ի յինէն .

Արեգակն է քո ստեղծուած կու լնու-
զաշխարհս ա՟մ , դու ես արարիչ լու-
սոյ մի' թողուր կարօտ զիս իքէն .

Իմ մեղքնէ կամար միգի կուբէր է կար-
կուտ հրեղէն , քանի որ յիշեմ զնա
կուդողայ ոսկերս իմ ամէն .

Աշխարհս 'ի վաճառ եկի շահեցայ
գանձրս հոգեղէն , չար աւազակաց
դիպայ թալնեցին զինչ մերկ 'ի մօրէ .

Շա

Ճատոնց օրինակ եղէ, տալով չար բարուն փոխարէն, վախեմ ես'ի յայնմ օրէն, որ համար ուզէ տ՟րն յինէն.

Տաղ բարեկամի.

Այէն ասէ առաջեցար հազար բարի, բենն ասէ բարի տեսայ հազար բարի, գեմն ասէ գավաթ խմէ իմ սիրելի. այբն ասէ առաջեցար հազար բա.

Դան ասէ դու սիրեցեր զմեզ ըղձալի, եչն ասէ ելար եկիր առ մեզ հիմի, զան ասէ զմեզ սիրեցեր ով պատուելի, այբն ասէ.

Էն ասէ եկայք առ քեզ հոգով'ի լի, ըթն ասէ ընդ քո տեսլեանդ ուրախալի, թոն ասէ թողդու ալրիս բազում տարի, այբն ասէ.

Ժէ՛ն ասէ ժամանակաց դու գովելի,
Լիւնն ասէ լոյս՛ն երկնային 'ի քեզ
հանգչի, Խէ՛ն ասէ խմէ զկթխայդ թէ
քեզ պիտի, այբ՛ն ասէ.

Ծա՛ն ասէ ծառ այս խմէ գավմաւելի
Կէ՛նն ասէ կարաս բանամ բերեմ գի
նի, Հո՛ն ասէ հոգւով զքեզ սիրել պի
տի, այբ՛ն ասէ.

Ձա՛ն ասէ ձայնիւ գոչեմ քեզ երանի,
Ղատ՛ն ասէ ղամբար վառեաց մեզ դի
շերի, Ճէ՛ն ասէ ճորտ ու ծառայ եմ
զիս արի, այբ՛ն ասէ.

Մէ՛նն ասէ մեծարեցեր զինչ որ չէի,
Յի՛ն ասէ յուսով եկիր առ իս հիմի, Նու՛ն
ասէ նոր կթխայով խմել պիտի, այբ՛ն
ասէ.

Շա՛ն ասէ շուշա՛ն 'ի յիմ ձեռս պիտի,
Ո՛ն ասէ ուստի ծառ այս ուրախ լինի,
Չա՛ն ասէ չար թշնամին ամօթ լինի,
այբ՛ն ասէ.

Պէ՛ն ասէ պատիւ պարտիմ իմ պարո
՛նի, Ջէ՛ն ասէ ջուրն ու գինին շատ

կու

կու լինի , ռա՛ն ասէ ռաբբին երեւ
զքեզ մեզի , այբ՛ն ասէ .
Սէ՛ն ասէ սբ գաւաթով ճաշել պիտի,
վեւ՛ն ասէ վէց վէց ուվէց քիչէ ինձի ,
տիւ՛նն ասէ տուր ինձ խմեմ մէկ քա
նի մի , այբ՛ն ասէ .
Րէ՛ն ասէ րամեալ մարդիքըս սխրալի,
ցօ՛ն ասէ ցնծամք ամէնքս ուրախալի,
փիւր՛ն ասէ փառաւորեմք զՏէ՛րն ամե
նի, այբ՛ն ասէ .
Քէ՛ն ասէ քեզ գոհութի՟ն ա՟ծ բարի ,
Օ՛ն ասէ օրհնեալ անունդ անբաւելի,
Ֆէ՛ն ասէ ֆախիրներիդ գլուխն ա
պրի , այբ՛ն ասէ հատաւ գինին էլու
կորի .

Տաղ սու.կոյսն մարիամ.

Մաքուր տաճար նէ՛նա
կտրան ա՛նմահի անմա
հի , որ մայր եղեր ա՛ն
ճառ. բա՛նին միածնի
միածնի, Նայեմ՛ ՚ի յիտ

քաղցր գինմօք տիրածին տիրածին .
խոցեալ սրտիւ բեկեալ ողբմամբ պա
ղատիմ պաղատիմ, մածեալ ձեռօք
գլխակորեալ հառաչեմ հառաչեմ ,
Նայեա՛.

՚ի յորսորդից յորոգայթից ազատեա՛
ազատեա՛, ուղիղ շաւղօք առաջնոր
դեա՛ աղերսեմ աղերսեմ Նայեա՛.

Թշնամիք իմ հասեալ յետկոյս պատե
ցին պատեցին , յափշտակեալ ՚ի
ձեռն որկին ապրեցո՛ ապրեցո՛. Նայ.

Արտասուաթոռ հեծեծանօք դան
դաղիմ դանդաղիմ, հաս յօգնութի
պաշարելոյս աղաչեմ աղաչեմ . Նայ
եա՛.

Բեննական լուսոյ որդւոյդ հեռացայ
հեռացայ , խաւարասէր իշխանք
մահու տերեցին տիրեցին , Նայեա՛.

Ծափս ընդ ծափոյ հարեալ կարդան
վաշ մեզ հէյ վաշ մեզ հէյ . Զի ընկլու
զաք արագ զնա զօրացո՛ զօրացո՛ ,
Նայեա՛.

Առա

Առասանօք կապեալ ջարշէն ճար
ճատիմ, ճարճատիմ, անօգնական
լեալ յու մէջէ խորտակիմ խորտակիմ,
Նայեմ ի.

Ոտամս չարեաց բոլորապատ կանգնե
ցին կանգնեցին միստ միջէ հարեալ
ոտիւք կոխեցին. կոխեցին Նայեմ.
Արագարագ խողխողեցին խոցեցին,
խոցեցին, տուփեալ ոտիւք կայթեալ
ձեւօք ղօղանջեն ղօղանջեն, Նայեմ.
Յորդահոսիւ արտասուօք փտա
կօք փտակօք, առոտս անկեալ քո
աղերսեմ ողջացո ողջացո, Նայեմ ՚ի
յիսքաղ.

Տաղ Ննջեցելոց.

Ես գիտէի Թաշխարհս
ինձ մուլք էր տուած, ու
տէի խմէի հետ իմ սիրե
լեաց, յանկարծակի ե
հաս մահն յետևանց,

զի՛նչ խորհուրդ ունէի կիսկատար
մնաց .

Գիտէի թէ բերդ եմ 'ի յայսմ աշխար
հիս , մահուն յաւն պատեաց զբոլոր
մարմի՛նս , շարժեցաւ եփըլաւ իմ բո
լոր պարիսպս , զի՛նչ հասրաթ ունէի
մնաց 'ի սրտիս .

Էրէկ վարդի նման էս կուփայլէի ,
սիրամարգի նման 'ի շուրջ կու գայի ,
'իմ սիրելեացըս հետ զրոյց կու տայի ,
էս այս աւուրս իսկի խապար չունէի .

Ես գիտէի թէ մարդըն չի մեռանիր ,
եաստէնից կենացըս չի բաժանիր ,
աղօթից փոյթ չարի եանհոգացայ ,
յանկարծ մի՛նչ խօսէի էս կարկամե
ցայ .

Էկաւ մութն տիրեաց իմ ծով աչե
րուս , գնաց խելքն 'ի գլխոյս եգոյնն
երեսիս , իմ սիրելի եղբարք ժողովե
ցա՛նյիս , կու հարցանէն կասէն թէ
զմեզ ճանաչես .

Աչերս լոյս չկայ որ տեսանեմ զձեզ ,

լեզուս չի բարբառիր որ զրոյց տամ
ձեզ , այ իմ սիրուն եղբարք հալալ
արէք ինձ , որ կերաք անպակաս ա
ղուհաց հետ ձեզ .

Այս իմ լուսով աչերս էր խաւարե
ցաւ , և իմ ճարտար լեզուս վ̃ռ էր կա
պեցաւ ; մի թէ մեռանելոյ օրս մօտե
ցաւ , և հոգիս ՚ի մարմնոյս բաժնիլ
կամեցաւ .

Ինձի հալալ արէք ով իմ սիրելիք ,
այսօր թէ ես մեռայ դուք այլ տի
մեռնիք , աշխարհս անցաւորէ չինի
թէ խաբէք , մահըն յանկարծ կուգայ
միշտ պատրաստ կացէք .

Դեռ եմ հասեր հօրս մօրս գաւազան
շուտով կու հասնէի ես յ̃մ բան, խոր
հուրդ կու անէին դնելոյ նշան,նշան
ելոյ փոխան դրին գերեզման .

Այսօր կու հեռանամ ՚ի ձեզանէ ես,
՚ի տանց և յընտանեաց կու բաժա
նիմ ես , ՚ի ձեզանէ խնդրեմ չի մոռա
նայք զիս , ասէք մի հայր մեղայ տ̃ն

ողոր

տղորմի ձեզ։
Քան զմահն այլևղի խնկի չկայ վատ
որ կոռ բաժնէ զփեսայն և զնոր հարսն
զատ, Երբ բաժանօղն ած ուժ անեմ
գանկատ, շատ իմաստունք խելօք
կու մնան 'ի մաթ.
Ած մխիթարէ զձօջ իմ սիրելիք, միա
քան ծողովուրդք որք հետ ինձ էկիք,
տայցէ ձեզ տի ած զինչ խնդիր ունիք
հաւասար ծողովուրդք որք դուք զիս
լացիք.
Հոգևոր քահանայք դուք մի ձանձրա
նայք, զերգս բոլոր ասէք և մի նեղա
նայք, և պաշխատանքն ձեր ինձ հա
լալարէք. Ես ձեզնէ հեռ ացայ դուք
բարով կացէք.
Զիմաստէնի հանդերձն յինէն հա
նեցէք, նանտէնի պատանք ինձի
հագուցէք, 'ի հող'ի գերեզման շու
տով իջուցէք, հետ հրեշտակին իմոյ
զիս արձակեցէք.
Երկայն ճանփոյս պաշար պատա
րագա

րագ արէք, անօթք նաղաչանք խն
դրուածք ասէք, ըզ ձեզ կու աղէրսեմ
զխս չի մոռանայք, ըզ կոյսն մարիամ
բարեխօսեցէք.

Տաղ սու գրիգոր լուսաւորիչն.

Ես քո սիրուն չեմ դիմա
նար, իւրէկիմ թութու
շուփ եանար, աք գրի
գոր զիս մի՛ մոռանար,
պէնի տօվլատէն ունութ
մա՛.

Զքեզ հարցայ 'ի վանքն էլայ, աձապ
տուշտում պէն պու հալայ, չի դա
դարիր աչքս կուլայ, պէնի տօ.
Ջանց իմացիր այ իմ եղբայր, կեօ
զումտէն դանլու եա՛շ ախար, քո
քեզու մեզ մխիթար, պէնի.
Եղբայր զայս բանս առա՛ հաւսար,
զասէւէթլէր պէնի պասար, գու քէ
փառքն տէաար. պէնի.

Յոր

Ցորժամ խմես բաժկով գինի , պա-
տարագտէ անկ սէն պէնի , այդքը
բաներդ եղէր ղանի , պէնի .
Ջօրէդ մօրէդ մի բաժանիր , պաշին-
կայ կեօրնէլէր կէլիր , սիրտդ խոցվի
արտասուալիր . պէնի ,
Սրտիկս էլաւ գետի նման , պէնի
պայստի ղարա տուման , մութնու-
խաւար բանտի նման , պէնի .
Ես գնացի օտար աշխարհ , կիւնա
հիմ չօք պաշտան աշար , չունիմ դա
տաստանին պաշար , պէնի .
Աշխարհըս չէ մեզ մնալու , չի դադա
րիր աչքս 'ի լալու , ահա եղայ ես
գնալու . պէնի .
Եղբայր քեզի խրատ մի տամ , կէրէկ
օլայ սանկայ պիր տէմ , աղօթք արա
գայ քեզի դէմ . պէ .
Պիրէ պօղոս պիրէ պետրոս , չեօք
անվտիկիմ սէ սռեփանոս , ղուլ օլայ
իմ սանկայ քս . պէ .

Տաղ ղարիպի.

Պու տունեանուն օթէսի
եօք, ղարիփլիք տուր
տէմուրտէն օք, մս
ղանտի իւրէկիմ չօք.
օլտում փէրուշան փէ-
րուշան.

Ի յէրկէր օտար հէռացայ, ըզ էիրէ
լիս իմ մոռացայ, իմէջ ծաղկանցն
փառէցայ. եղէ ցաւալից ցաւալից.
Ղարիփլիքտէ տուռայ տուռայ
ախլիմ ալտի պուռայ պուռայ, պիզէ՝
ջտէն հաքտան պուլայ, օլտում.
Անչափ սաստիկ է նըժուար, ղարի
պութին որ չկայ ճար, վկայ է տր եմբ
տաճար. եղէ ցա.
Կէճէ կունտուզ էտէրիմ ախ, մէջ
լամ պանեկայ տէտուրմէ վախ, նազար
էյլէ ղուլլունկայ պախ, օլտում.
Տիւ ազ իշէր ողբայ ելայ, տր իմ ած

ինձ

ինձ ողորմեա՛, ղարիպութենս իմ ճար
արա՛. եղէ.

Քիմի օխուր քիմի եաղար, աղլամաք
տա՛ն օլտում պէզար, սուփհա՛ն ալ
լահ էյլէնազար, օլտում.

Մինչև յերբ լաս աղաղակես, զանձդ
կոծես և հառաչես, ով եղկելի գեմ
ծառայ չես, եղէ.

Տաղ Թշուառութեան մարդկան.

Ամէն առաւօտ ելոյս, գա
բրիէլն առէ հոգոյս, արի
ել՚ի յայս այգոյս, այս իմ
նորատունկ այգոյս.

Ջարեմ քերեր լեռնէ
րոյր, պատ եմ բոլորեր
այգոյս, դեռ չեմ կերեր ՚ի պտղոյս 5
կասեն թարեկ էլ յայգոյս.

փուշ եմ բերեր ձորերոյս, զմուտն
եմ. փակեր պատերոյս, այս իմ ամ
րակազմ այգոյս, կասեն.

Ջուր

Ջուր եմ բերեր ձորերոյս, զցուրտ
նբարեհամ աղբիւրս, դեռ չեմ խմեր
՚ի ջրոյս. կաս.

Ուռ եմ տնկեր այս այգոյս, բարու
նակն հասեր որթոյս, խաղողն է ող
կոյզ ողկոյզ. կաս.

Հնձան եմ շիներ այգոյս, կարաս եմ
թաղեր խորոյս, դեռ չեմ խմեր ՚ի
գինոյս, կաս.

Տունկ եմ տնկեր նոր պատրոյս, նուռ
և նշենի ընկուզ. դեռ չեմ կերեր
՚ի պտղոյս. կա.

Ծառ եմ տնկեր նշատ բոյս, նա
րինձ և թուրինձ ւայլ գոյնս, միրգ
չեմ տարեր ՚ի շրթունս, կաս.

Վարդ եմ տնկեր այս այգոյս, կարմիր
սպիտակ ւայլ գոյնս, դեռ չեմ հոտ ա
ռեր վարդոյս, կաս.

Ծաղիկ եմ ցաներ այգոյս, ռեհան
մանուշակ սմպուլս, դեռ չեմ քաղեր
՚ի ծաղկոյս. կաս.

Բերէք ինձ մրգաց այգոյս, վարդս

և

նգոյն զ գոյն ծաղկունս , առնում
հոտոտեմանուշ . այլ չէմ ելանէր
այգոյս .
Պլպուլն գոջէ այգոյս , յառաւօտէ
մինչ 'ի լոյս , գաբրիէլն ասէ հոգւոյս ,
Թարէկ էլ 'ի յայս այգոյս .
փըլաւ նորաշէն այգիս , չորացաւ
զինչ տունկ ևբոյս , Թարշամեցաւ
գեղ մարմնոյս . կաս .
Առին զհոգիս 'ի մարմնոյս , լոյսն
գնաց աչերոյս , հանին զիս 'ի ժիմ այ
գոյս , այս իմ նորաշէն այգոյս .

Տաղ վ̃ս պլպուլի և վարդին .

Յետ գնալոյ վարդին , էկ
պլպուլն այգին , ետես
զթուփ վարդին , ջաղէ
ցաւ հոգին. շրջէր և հար
ցանէր ըզ իւր սիրելին ,
գոջէր ւաղաղակէր ի մէջ
գիշերին .

Այգի ընդ քեզ ասեմ տուր ինձ պա
տասխան , ընդէր ոչ պահեցեր
զվարդն իմ պատուական , որ էր ա
մէն ծաղկանց սալվար ու սուլթան ,
գունովն գեղեցիկ հոտն անմահութե
Ջանկվի ամուր պարիսպդ դառնայ
աւերակ , չորնայ ճուղդ ու տե
րևդ ծառերուդ չիտակ , ամենայն
ոտք խաղայ 'ի քեզ համարձակ , վեր
նայ բոյսն ու բանջարն ւամէն կա
նանչ տակ .

Ակունք յորդախաղաց մի գնայք յա
ռաջ , ծառեր թօթափերէք զ տերև
ձեր կանանչ , խօսիմ պարզ նյիստան
ասեմ անամաչ , քանզի տարան յինէն
զսիրելին իմ քաջ .

Զվարդն իմ յինէն բարձին ւարին
զլիս շուար , առին զ լոյս աչացս տիր
եալ . ինձ խաւար , զտիւ ևզգիշեր
ողբամ միշտ ես անդադար , դարձե
րեմ եղկելի նչունիմ ինձ ճար .

Լինի թէ այգեկործն արար զայս ըն

միս ։ տարաւ ըզվարդն յինէն յաւե
ցոյց հոգիս, այլ զնա չի տեսանեմ զինչ
լինիմ գերիս , փոխան ուրախութե
ողբ առեմ վարդիս .

Վախեմ հողմն սաստիկ շնչեաց ահա
գին , վն այն թօթափեցաւ տերևն
վարդին , և կամ խորշակահար տա
պըն , արևին , եհար թարշամեցոյց
ըզ գեղն նորին .

Կարծեմ եթէ ծաղկունքն արին հետ
ինձ քէն , տարան հեռացուցին ըզ
վարդն իմ յինէն , և կամ կարկուտ
իջաւ սաստիկ ՚ի յամպէն , հար զնա
անողորմ կտրեաց ՚ի թփէն .

Ծաղկունքն ամէն ասին նմա միա
բան , եթէ բնաւ չունիմք ՚ի վարդէդ
կուման , մեզնէ քեզ մխիթարք թը
չունդ աննման , զի գտնուս սիրելիդ
՚ի յայսմիկ գարնան .

Տաղ վարդապետի.

Պթազեալ սիրով տ̅ր̅ն 'ի
ծնունդսըն ադամայ,
մարմնացաւ 'ի մէջ կուսէն ալէլուիայ.
Ցայտնեաց զփառս իւր
աշխարհի երեւմնամեայ,
եզնախսկլ՞ն 'ի գալըլէոպալէլուեայ.
Զվարդապետն մեծարեցին 'ի հար
սանիս, ուր արար զ ջուրն գինի ալէ
լուեայ.
Ընդորս եւմեք զվեհդ մեծարեմք 'ի
յայս պատիւս, ըստ արժանոյն զի
վայելէ ալէլուեայ.
Միաբան աղաչեսցուք ընդ տ̅ր յ̅ս, զի
տացէ քեզ երկար կեանք ալէլուեայ.
Ընդ երկար կենաց եւ որքութին բոլոր
անձինդ, զի եւ մեզ միջնորդ լիցիս,
ալէլուեայ.
Արդ. որպէս օրհնեայ նա զտունն

Ի ընդ սեղանն, օրհնեա՛ աջու զմեր
բազմականս, ալէլուեայ

Եւ որպէս օրհնեաց զփեսայն աջ
հարսնորին, օրհնեա՛ աջու զմերս
ընտանիս, ալէլուեայ.

Նա բազմացոյց զհինգ նկանակս յա
նապատին, դու ճոխացո՛, մեր զհոգե
կանս, ալէլուեայ.

Զի քո՞յով իմաստութե՞դ և խրատիւ,
զճանապարհ կենաց գտցուք. ալէ
լուեայ.

Եւ ընդ քեզ միահաղոյն վայելեսցուք,
ընդ բարիս անանցականս, ալէլու
եայ.

Տաղ մեղաւորի.

Զաղէտ եղկելոյս, զողբ
արտասուելոյս, ցաւագ
նեալ սիրտ իմ երգէ՛ ի
սփոփանս հոգւոյս.
Սխրալի որդին, հա
նուրց երջանկին, սի
րա

րա՛նհարեցաւ ՚ի գեղ աղախնոյս ան
ձին .

Զաւէտ հարսնութե̄, զլուր դշխոյ
ութե̄ , դեսպանիւք հիքոյս զեկոյց
յառիթ ցնծութե̄ .

Զապարանսյորդեաց , զգահոյսյար
դարեաց , զառագաստ ողջագուր
ման ինձ վերյօրինեաց .

Զդրունս գանձուց եբաց, ՚ի շնորհս
իմ վառնեաց , զպաճուճանս ականա
կուռս յօժիտ ինձ շնորհեաց .

Զլանջագեղ կամար, զթագ մարգար
տաշար , զմատանին հանդերձ
գնտիւ ականջացսյարմար.

Զանգինս պատմուճանս , զգերս
և պատուականս , ընդ բեհեզս նրբի
րանիս ևզգարպասականս .

Զփեսաւէրսյղեաց , զանձն իմ հրա
ւիրեաց , բայց ես հեղգացայ ՚ի զուր
սիրով զգալեաց .

Իսկ ՚նա գթացաւ , էլ պանդխտե
ցաւ , և եկեալ սիրով ընդդիս միաւորե
ցաւ .

Բայց որք ատեցին, եւ քամահեցին,
Նոյնք զանմեղ սիրելին իմ 'ի մահ
մատնեցին.
Ջայս միշտ յիշելով, եւ հառաչելով,
դեգերիմ յայսմ աշխարհի զանձն իմ
մաշելով.
Մինչեւ սպառ իցիմ, եւ մեռանիցիմ,
եւ հոգւովս ընդ մն իմում միաւորի
ցիմ.

Տաղ մեղաւորի.

Ըստ պատկերի մն ըստեղ
ծոյ, բայց անձամբ խո
տանեցայ, յանձառ
բարին հրաժարեցայ,
եւ անդ փութալն հեղգա
ցայ, աւաղ աւաղ աւաղ
զանձն իմ աւաղ.
'Ի մէջ դրախտին զետեղեցայ, եւ
բախտնիմ անգիտացայ անմահութե
վիճակեցայ, բայց գթեցմամբ զրկե

ցայ , աւաղ.

Վշտիւք կենցաղոյս պատժեցայ , և զցաւս իմ ոչ իմացայ, ո՞ր գոլով նախ լատրկացայ , աղաւտ գոլով գերեցայ , աւաղ.

Փառօք և պատուօք ծոխացայ , բայց 'ի զուր աղքատացայ , ի՞նչ իմէ հեռացայ , և թշնամւոյն յարեցայ . աւաղ.

Զպատուէր կենաց ոչ ընկալայ . զի ընդգայլեօք հեշտացայ, ճշմարտութե ընդ խմացայ , և յանբանս համարեցայ , աւաղ.

Զերախտիս ո՞ն ոչ խորհեցայ , և ոչ երբէք գոհացայ , աչօք միայն խաւարեցայ , և 'ի ստուերի շրջեցայ . աւաղ.

Պատճոց մեծաց արժանացայ , բայց շնորհիւ աղաւտեցայ , ընդ սոյն դարձեալ ես մոռացայ , և ախտից հետևեցայ . աւաղ.

Տաղ գարնան.

Հողմն անուշ շնչեաց հարաւուն, աւետեաց մեզ ըղձոր գարուն, կայտռացեալք առ հասարակ ըստեղծուածք յելից արևուն յելից արևուն ծափս հարին մինչ ՚ի մուտս նորուն.

Թանձրամած մէգն հեռացաւ, ամպն խիտ ՚ի բաց մեկնեցաւ, իսկ երկինն աստղապաճուճ ընդ քառից տարերց խնամացաւ, խնամեաց զուգակցմանն ընդհանուր աշխարհ խայտակցեցաւ.

Անդաստանք բեղմնաւորեցան, բուրաստանք գեղապճնեցան, իսկ հովիտք ընդ պարտիզաց պերճացեալք զարդուք բերկրեցան. բերկրման կենդանեաց խսկականք առիթք պատրաստեցան.

Ծառք նտունկք ընձիւղազարդին ,
Խոտք նբոյսք համայնք բողբոջին ,
Իսկ ծաղկունք անուշահոտք վայել
չօք գեղօք պանծանկցին , պանծման
յիմ՛րաց խառնրայցեալք կենօք նմա
նակցին .

Ուռուցմունք ծովուց դադարին ;
սառուցեալք գետք յորդահոսին ,
Իսկ աղբիւրք անմահութե՟ որովք
ցաւք մարդկան փարատին , եղև
ժամբ ՚ի լերինս ընդ ծործորս իջեալք
համազեղին .

Ցեղք սողնոց զգաստացեալք շար
ժին , ազգ զեռնոց զարդեալք ջեռա
նին , իսկ ձկունք երամք երամք ՚ի
ջուրս անդնդոց ծփակցին , ծփմամբ
սողացեալք ընդ ալեաց ծովուն ըն
դիմակցին .

Կենդանեաց բնութի՟ք ըսփոփին ,
անասնոց հօտք մխիթարին , իսկ
գազանք անապատի զերծեալք ՚ի
սովու կերակրին , յորոց գոհութի՟ք

ստեղ

ստեղծողին բնաւից վեր ընծային .
Հոյլք թռչնոց 'ի յօդս պարէն ,
զուարդս ազնիւս համայարմարեն ,
իսկ մարդիք զխրախճան կազմեալք
ի մէջ գաւառից ներբողեն , զգովեստ
համեղի եկարմրոյ գինւոյն զոր վայ
ելէն .

Տաղ զբօսանաց .

Յաւուր միում որ էր մեզ
Նոր կիրակի , ելեալ 'ի
քաղաքէն ես առանձ
նակի , ըշտապելով
ըշտապելով հազիւ
հասի յայգին , ուր գտի
լայլագին , զքոյրնիմ քաղցրագին .
Իբրև ետես նա զիս իսկոյն բերկրե
ցաւ, առեալ զողջոյն սիրոյ մխիթարե
ցաւ , ծիծաղելով ծիծաղելով, եբեր
զսափոր գինւոյն , առ ոտս վարդե
նւոյն , եխնձորենւոյն .

Իբրև

Իբրև ես ըմպէի և խրախճանայի, առ-
եալ ըզհոտ ծաղկանց զուարճանայի,
յանկարծակի յանկարծակի, լուայ
զերգս թռչնոց, համաձայնեցելոց,
՚ի միջոյ ծառոց.

Ընդ որս ձայնակցեցեալ և ես գոչէի,
ըզքոյին իմ՚ շնորհալից գովաբանէի,
ծափս հարեալ ծափս հարելով,
մինչև խառն կազմեցաւ, սեղան պատ-
րաստեցաւ, և զարդարեցաւ.

Նստեալք զայս մանկունհեացն որք
շուրջանակի. փութացին քնարիւ-
առ մեզ շեշտակի, կաքաւելով կաքա-
ւելով, իբրև զպարս աղաւնեաց,
մաքրոց նկաշէլեաց, ՚ի մէջ ՚նունե-
նեաց.

Յետ ըմման խրախճանին եղեալք
շրջեաք, զպարն առեալք ընդ մի-
մեանս հեզաբանեաք, զուգանկեանկի
զուգանկեանկի. սոտնիւ զմայլեցելով.
զհոգս ՚ի բաց ընկեցելով. նմուանա-
կով.

Տաղ զղջման.

Առոտս անկեալ կենարարիդ թախանձանօք աղաչեմ, ներել իմում թշուառութես արտասուագին աղերսեմ, ունայն գտեալ զիս 'ի յարդեանց զքոյդ օգնութի միշտ հայցեմ. զի զքեզ փրկիչ և ըսփոփիչ հոգւոյ իմոյ ճանաչեմ.

Առանց քոյոյ նպաստութե յա̃մի տկար եմ. առ երկնայինս և հոգէկանս զիս ուղղելոյ անկար եմ. հաստեա̃ խնդրեմ զիս եղկելիս քան զի գիտես անճար եմ. զինազելոյդ իմ յիսուսի ծառայ միշտ անյարմար եմ.

Զթշուառութի բնութես իմոյ ճանաչելով մարմնայար. զպատիժ նախնոյն յանձնառնողիս խնայեալ իգութ շարժեցար. ճոխացուցեալ

զտնան

զտնանկութիս աղքատօրէն դու
ծընար , և բառնալով զցաւս իմ եզ
կիրս վ͞ս իմ ’ի սպանդ վարեցար.

Զմկրտութե ըն ͞սբ խորհուրդ դեղ
կենաց ինձ շնորհեցեր , զապաշխա
րութի ինձ յօժանդակ խոհեմաբար
կարգեցեր. զանձըն քո ս͞բ պատարա
գեալ հօր ’ի խաչին ընծայեցեր. և
ըզ գերիս ախտից մեղաց ընդ նմին
հաշտեցուցեր.

Իսկ ես յիմարս և անիմաստ զքոյս բա
րիս զանց առնելով. դեգերիմ միշտ
’ի կենցաղումս զկարեաց մարմնոյ
խորհելով, ցաւ իմ սակայն և տառա
պիմ զիմս սխալանս նկատելով. ցօ
ղեմ զարտօսր զցայգ և զցերեկ զքա
ղցր բնութիդ յիշելով.

Արդ ’ի մեծի քում ատենի յորժամ
զաշխարհ դատիցես . դու սրբութի
գոլով սրբոց զիս ընդ օդեաց դասի
ցես ’ի կիզմանէ հրոյն բոցոյ շնորհիւ
քով ազատիցես . և ընդ օրհնեալս ’ի

յօժարամիտս հօրքոյ զիս հրաւիրիցես .

Տաղ վ՛կանոտեաց վարուց մարդկան .

Ս ը՛նդ ձեզ գոլով եղ
բարք խրախճանակից.
և ձերոց ուրախութեց
ըն մամնակից. զխղճու
թի մահկանացուաց
դսթովելով ձեզ ճառե
ցից . և զվախճան նոյին թշուառ ձեզ
պատմեցից .

Ո՛չ հպարտ գոլով թուուցեալ միշտ
ոըլանայ . և յինքեան գոռոզացեալ
մտաւ փքմանայ . գերագոյն քան
զայլ մարդիս զինքն վարկեալ յիմա
րանայ . և զըկեալ 'ի սիթելեաց վատ
թարանայ .

Ո՛չ հաշեալ 'ի նախանձու միշտ
պապակի . կորուսեալ զհանգիստ
մտաց միշտ տագնապի . հտենչաց